

Ελληνική-Αγγλική έκδοση

17 Ελληνικές τοποθεσίες
& 9 από Γαλλία, Ιταλία και Ουαλία

places2b

discover & enjoy!

γραμμένο από πολίτες της Ευρώπης

Επιμέλεια Ελληνικής έκδοσης

Δημήτρης Ρίγγας
Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Κέρκυρας
email: riggas@gmail.com

Δέσποινα Βασιλειάδου
Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Κέρκυρας
email: despinazer@yahoo.com

Editors for the Greek edition

Dimitrios Ringas
Second Chance School of Corfu
email: riggas@gmail.com

Despoina Vassiliadou
Second Chance School of Corfu
email: despinazer@yahoo.com

Τα κείμενα των τοποθεσιών έχουν δημοσιευθεί στην ιστοσελίδα <http://www.places2b.eu>, οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν έχουν δημοσιευθεί στο <http://www.flickr.com> με άδεια χρήσης creative commons, κατά το χρόνο που εντάχθηκαν σε αυτό τον οδηγό.

The descriptions of the places2b have been posted on <http://www.places2b.eu>, the photos that accompany them have been posted on <http://www.flickr.com> with a creative commons license, at the time they were used in this guide.

Η εκπαιδευτική σύμπραξη places2b χρηματοδοτήθηκε με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η παρούσα δημοσίευση δεσμεύει μόνο τον συντάκτη της και η Επιτροπή δεν ευθύνεται για τυχόν χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-Noncommercial-Share Alike 3.0 Unported License. You are free to share -copy, distribute and transmit the work- to remix -adapt the work- under the following conditions: Attribution –you must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work)- Noncommercial - you may not use this work for commercial purposes- Share Alike -if you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>.

Εισαγωγή

Ενώσαμε τις προσπάθειές μας για να εξερευνήσουμε τοποθεσίες και βρεθήκαμε να ερευνούμε την οικολογία, την ιστορία, την οικονομία, τον πολιτισμό, την πολιτική, τις γλώσσες και τις κοινότητες. Στην πορεία ανακαλύψαμε ο ένας τον άλλο, ανακαλύψαμε τον τρόπο δουλειάς που γεφύρωσε τα σύνορα και άνοιξε τα παράθυρα του τόπου μας για να μοιραστούμε τις ομορφιές του με τους περαστικούς ταξιδιώτες....απολαύστε τις!

We came together to explore places and found ourselves exploring ecology, history, economy, culture, politics, language and community. In the process we discovered each other and ways of working that built bridges across boundaries and opened up the worlds of our places to share with travellers passing by...enjoy!

Ποιοι είμαστε

Ελλάδα

Θελήσαμε να συμμετέχουμε στο πρότζεκτ “Places2b” με στόχους: να αναδείξουμε άγνωστες ομορφιές του νησιού μας ούτως ώστε να αυξηθεί ο αριθμός τουριστών σ' αυτά τα μέρη και να δημιουργηθούν ευκαιρίες εργασίας για τους κατοίκους, να συνεισφέρουμε στην ενσωμάτωση στον τουρισμό της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και να τονίσουμε τη σπουδαιότητα της προώθησης του εναλλακτικού τουρισμού ο οποίος έχει καλές προοπτικές στην Κέρκυρα. Η συνεργασία με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, η ανταλλαγή γνώσεων και εμπειριών μας βοήθησε να υλοποιήσουμε το πρότζεκτ πιο αποτελεσματικά και εποικοδομητικά. Μέσω του πρότζεκτ βελτιώσαμε τις δεξιότητές μας στην έρευνα, σύνθεση και γραφή κειμένων, μετάφραση, υπολογιστές, Αγγλικά. Η διάδοση του πρότζεκτ στην ευρύτερη κοινωνία και η επικοινωνία με τα άτομα/συλλόγους που προθυμοποιήθηκαν να συμμετάσχουν ενίσχυσε την εξωστρέφεια του σχολείου μας και το άνοιγμα προς την τοπική κοινωνία.

*Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας
Κέρκυρας*

<http://sde-kerkyr.ker.sch.gr>

We were motivated to participate in the project by our wish to highlight unknown beautiful places on the island of Corfu with the aim of attracting tourists, thus creating job opportunities for the locals, to contribute to the integration in tourism and promotion of our cultural heritage, to emphasize on the importance of promoting alternative ways of tourism which have a future in Corfu. Also we thought that cooperation with other European countries, exchanging knowledge and experience with them would help us, and it did, carry out the project in a more efficient way and with a fruitful outcome. With the project we could improve our skills at research, text writing, ICT, English and disseminating the project to the wider community and socializing with people willing to places2b - discover & enjoy get involved, could reinforce our extroversion and opening to the local society.

Γαλλία

Ήταν η πρώτη φορά που οι κάτοικοι του Φιτού συμμετείχαν σε Ευρωπαϊκό πρότζεκτ. Εν μέρει γνωριζόμασταν μεταξύ μας αλλά μερικοί από μας συναντιόμασταν για πρώτη φορά. Στις αρχές, η ομάδα μας ήταν πολύ μεγαλύτερη αλλά στην πορεία χάσαμε κάποια απ'τα μέλη, κυρίως λόγω εργασιακών υποχρεώσεών τους. Παρ' όλ' αυτά, η ομάδα-πυρήνας συνεχίσαμε τις τακτικές μας συναντήσεις, ανακαλύψαμε τοποθεσίες μέσα και γύρω απ' το Φιτού, οργανώσαμε συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης κι αρχίσαμε να σκεφτόμαστε δράσεις σε κοινωτική βάση. Με την πάροδο του χρόνου, δυστυχώς αποδείχτηκε δύσκολο να κατανοηθεί τέλεια η βάση και εφαρμογές του πρότζεκτ με αποτέλεσμα να επιβραδυνθεί η

cocoate.com EURL

<http://cocoate.com>

πρόδοξ του. Παρά το γεγονός αυτό, η ομάδα-πυρήνας προχωρήσαμε, μοιραστήκαμε και μάθαμε μαζί και με περηφάνεια παρουσιάζουμε τις τοποθεσίες μας. Ανακαλύπτοντας τις τοποθεσίες από κοινού μας βοήθησε να δούμε την περιοχή μας από μια καινούργια οπτική γωνία, και το πώς θα μπορούσε να αναπτυχθεί βιώσιμος τουρισμός. Τέλος, γνωριστήκαμε μεταξύ μας και αναπτύξαμε φιλίες στο Φιτού και σε άλλες χώρες.

It was the first time that people from Fitou participated in a European project. Partly, we did know each other but some of us came together for the first time. At the beginning, our group was much bigger but during the time we lost some active members mostly due to their work obligations. The core group continued to meet regularly however, and discovered places in and around Fitou, organized some roundtables and started thinking about community based actions. Over time it unfortunately still proves difficult to transmit a perfect understanding of the basis and implications of the project, rendering progress much slower than it could be.

In spite of this the core group has advanced, shared and learned together and is proud to present our places2b. Discovering places together brought us a new vision of our area and how it could be develop for sustainable tourism. Last but not least, we got to know each other, made friends in Fitou and in other countries.

Ουαλία

Στην Ουαλία, το κίνητρό μας για να συμμετάσχουμε στο πρότζεκτ “Places2b” ήταν η επιθυμία μας να ερευνήσουμε διάφορους τρόπους “υλοποίησης” τουρισμού. Ως ομάδες επικεντρωμένες στην κοινότητα,

*Dysgu Anffurfiol Informal
Learning*

<http://www.dailgwalia.com>

επιθυμούμε να αναπτύξουμε ένα διαφορετικό τουρισμό, σε περιοχές διαφορετικές από τις συνηθισμένες τουριστικές “κυψέλες” οι οποίες αποκαλούνται “οι δέκα τοπ περιοχές της Σνοουντόνα”! Θέλαμε να αναπτύξουμε τοποθεσίες προς όφελος και του τουρίστα και της κοινότητας και παράλληλα να τονίσουμε τον Ουαλικό πολιτισμό μας και περιβάλλον, όχι απλά να το εκμεταλλευτούμε και να το αποδυναμώσουμε. Για το Dail Gwalia, το κίνητρο ήταν να αναπτύξουν οι κοινότητες άτυπες πρακτικές μάθησης ούτως ώστε να είναι ικανές να ορίσουν το μέλλον τους αντί το μέλλον αυτό να τους επιβληθεί από άλλους. Οι κοινότητες που επιλέχθηκαν εργάστηκαν με Ευρωπαίους εταίρους για πρώτη φορά και μερικά μέλη των ομάδων ταξίδεψαν στην Ευρώπη για πρώτη φορά. Και τα δύο τους προσέφεραν εμπειρίες αλλά κυρίως ενδυναμώσαν τους δεσμούς και την κατανόηση μεταξύ των μελών της κοινότητας. Η ευκαιρία που είχαν για άτυπη μάθηση ήταν εξαιρετική, βελτίωσαν δε πρακτικές δεξιότητες όπως ΤΠΕ και ψηφιακή τεχνολογία. Πολύ σημαντικό ήταν ότι έμαθαν για τις “δικές” μας τοποθεσίες μέσα από επιτόπια έρευνα και ότι με τη διάχυση μπορούν να μοιραστούν τις ιδέες τους όχι μόνο σε τοπικό αλλά και σε διεθνές επίπεδο.

In Wales we were motivated to participate in the Places2b project by a desire to explore different ways of 'doing' tourism. As community-focused groups we are keen to develop a different tourism, in places different to the 'honey pots' of the usual tourism expressed by the saying 'top ten places to visit in Snowdonia'! We were keen to develop places that benefit both the tourist and community whilst enhancing our Welsh culture and environment, not just exploiting or weakening it. For Dail Gwalia, the motivation was to develop informal and non-formal learning practices in communities so that they could develop their own futures as opposed to having futures imposed on them. The communities chosen were new to working with European partners and some participants were very new to travelling in Europe: both activities enhance individual experience but, more importantly, enhance community connections and understanding. The opportunity for informal learning has been excellent and practical skills such as using ICT and digital technologies have improved. What has been very important is learning about 'our' own places through doing research locally & through disseminating that research ideas are shared locally as well as internationally.

Ιταλία

Στην Ιταλία, το πρότζεκτ το εκπόνησαν τρεις διαφορετικές κοινότητες (Σάντ Άντζελο ιν Βάντο, Μοντάβιο και Φροντόνε) της Επαρχίας Πέζαρο και Ούρμπινο. Οι ομάδες αποφάσισαν να συμμετάσχουν με σκοπό να προβάλουν όμορφες τοποθεσίες που είναι άγνωστες ακόμη και στους ντόπιους και να βελτιώσουν το δίκτυο των παραγόντων του αγροτικού και πολιτιστικού τουρισμού της περιοχής. Στα πλαίσια του πρότζεκτ, οι κοινότητες αντάλλαξαν ιδέες και απόψεις με κοινότητες από άλλες χώρες της Ευρώπης.

Το πρότζεκτ ενδυνάμωσε τα τοπικά δίκτυα και τους οργανισμούς που δραστηριοποιούνται στην περιοχή ούτως ώστε να εκφράσουν τη δική τους γνώμη σχετικά με το πώς πρέπει ο τουρισμός και οι τοποθεσίες να διατηρηθούν, να προβληθούν και να προσφέρουν αυθεντικές εμπειρίες σε όσους τουρίστες τις επιδιώκουν. Τα κίνητρα να συνεχίσουν τη συνεργασία και να προωθήσουν καινοτομίες στον τομέα του τουρισμού παραμένουν πολύ ισχυρά, καθώς το πρότζεκτ έδωσε την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να γνωρίσουν τον πολιτισμό και ανθρώπους από άλλες ευρωπαϊκές χώρες και να βιώσουν διάφορες πρακτικές που εφαρμόζονται εκεί.

In Italy the project has been carried out by three different inland communities (Sant'Angelo in Vado, Mondavio and Frontone) in the Province of Pesaro and Urbino. The groups decided to participate in order to promote inland beauties which are still unknown also to locals and to enhance the network of actors working in the

Training 2000

www.training2000.it

development of rural and cultural tourism in the territory. Within the project the communities shared ideas and point of views with similar communities around Europe. The project has allowed to reinforce the network of locals and organisations operating on the territory in order to express their own opinions on how tourism and places should be conserved, promoted and lived by tourists who wish to live authentic experiences. The motivation of continuing to work together and promote innovation in the tourism sector remains very high, as the project has allowed the participants to experience different practices and cultures from other places of Europe and meet new people!

Λίγα λογια

για το πώς να χρησιμοποιήσετε αυτό τον οδηγό

Σχεδιάσαμε αυτό τον οδηγό για να μπορεί να αξιοποιηθεί τόσο σε έντυπη μορφή όσο και σε ηλεκτρονική. Για καθένα από τις 26 τοποθεσίες που συμπεριλάβαμε εκτός από την περιγραφή τους και κάποιες φωτογραφίες, παρέχουμε και λίγα στοιχεία που μπορούν να κάνουν πιο εύκολη τη ζωή του ταξιδιώτη που δεν αποχωρίζεται το έξυπνο κινητό τηλέφωνό του ή τον υπολογιστή του.

Εισάγεται τις συντεταγμένες lat/lng κάθε τοποθεσίας στο πεδίο αναζήτησης του Google maps (<http://maps.google.com/>) και εντοπίστε άμεσα την τοποθεσία ή αναζητείστε οδηγίες μετάβασης εκεί..

Αλυκές Λευκίμμης, Κέρκυρα, Ελλάδα

url: <http://places2b.eu/94>

lat/lng: 39.448601, 20.072021

Σκανάρετε το barcode που συνοδεύει κάθε τοποθεσία με το έξυπνο κινητό τηλέφωνό σας και άμεσα θα εμφανιστεί η αντίστοιχη σελίδα στο places2b.eu με περισσότερες φωτογραφίες από αυτή την τοποθεσία. Αν ήδη έχετε επισκεφθεί μια τοποθεσία, αφήστε το σχόλιό σας, μέσω του facebook!

Using this guide

We have designed this guide to be used both in paper and digital form. For each of the 26 places2b in this guide, we have included a description and a few photos, and on top of that a few info to make easier the life of travelers who don't leave behind their smart-phone or pc.

Insert the lat/lng coordinates of each location directly in Google Maps search and you will instantly be transferred to that location or you can even ask directions to get there.

Scan the barcode that comes with each place2b with your smart-phone and you will be directed to that location's webpage on places2b.eu where you can find more photos. If you have already visited this place2b, leave a comment via facebook!

17 τοποθεσίες στην Ελλάδα

& 9 ακόμη από Γαλλία, Ουαλία και Ιταλία

Ελλάδα	13
1. Αλυκές	14
2. Νυμφές	16
3. Λουτροβιό	18
4. Κρήνη Κομπιτσίου	20
5. Οικία Καποδίστρια	22
6. Επισκοπιανά	24
7. Επίσκεψη	26
8. Άνω Παυλιάνα	28
9. Άγιος Ματθαίος	30
10. Γράβα Γαρδικίου	32
11. Λίμνη Κορισίων	34
12. Μονοπάτι Έρμονες	36
13. Βρετανικό Υδραγωγείο	38
14. Φιλ/νική Καποδίστριας	40
15. Κέντρο Ταξιδιωτικής Παράδοσης και Φιλοξενίας	42
16. Αρκουδίλα	44
17. Γέφυρα Πλάκας (Τζουμέρκα)	46
Γαλλία	49
18. Îles des Sidrières	50
19. Phare de Leucate	52
20. Ballade vers Opoul-Perillos	54
Ιταλία	57
21. Frontone	58
22. Domus del Mito	60
23. Mondavio	62
Ουαλία	65
24. Llech Goronwy	66
25. Bwlch y Gorddinan	70
26. Llyn Geirionnydd	71

Ελλάδα

Αλυκές

Αλυκές Λευκίμμης, Κέρκυρα, Ελλάδα

url: <http://places2b.eu/94>

lat/Ing: 39.448601, 20.072021

Στο νότιο μέρος του νησιού και σε απόσταση 42 χλμ από την πόλη της Κέρκυρας βρίσκεται η Λευκίμμη, γραφική κωμόπολη με στενούς δρόμους, ψηλά κτίρια, πλατειούλες, παραδοσιακά καφενεία και ...γιαγιάδες ντυμένες ακόμα και σήμερα με την παραδοσιακή φορεσιά.

Ανατολικά της Λευκίμμης βρίσκεται η λιμνοθάλασσα και ο χώρος των αλυκών με έκταση 1050 στρέμματα. Την περίοδο της Ενετοκρατίας και μετέπειτα η εργασία στις αλυκές εθεωρείτο «αγγαρεία» λόγω των πολύ σκληρών συνθηκών εργασίας. Αργότερα, τη μεταπολεμική εποχή και μέχρι το 1988 οπότε και σταμάτησε η λειτουργία τους, η εργασία στις αλυκές αποτελούσε για τους κατοίκους μια καλή πηγή εισοδήματος.

Ο επισκέπτης των αλυκών έχει την ευκαιρία να γνωρίσει την ιστορία του τόπου, κοινή με την ιστορία όλου του νησιού: Ανδηγαβοί (1274-1386), Ενετοί (1386-1797), Γάλλοι, Ρώσοι (1797-1814), Άγγλοι (1814-1864), Ελληνικό κράτος (1864-σήμερα).

Τα παλιά κτίρια των εγκαταστάσεων των αλυκών δηλ. οι αποθήκες αλατιού, το μηχανοστάσιο, το φυλάκιο, το ζυγιστήριο, ζωντανεύουν μνήμες άμεσα συνδεδεμένες με τους κατοίκους πολλοί εκ των οποίων βρίσκονται ακόμα εν ζωή και από τις μαρτυρίες και διηγήσεις μπορεί κανείς να αντλήσει πολλά στοιχεία κοινωνικά, πολιτισμικά, ιστορικά.

Εκτός όμως από την πλούσια ιστορία των αλυκών, ο επισκέπτης θα έχει την ευκαιρία να γνωρίσει έναν από τους πιο αξιόλογους υγροβιότοπους της

πατρίδας μας. Η λιμνοθάλασσα της Λευκίμμης αποτελεί κατοικία ενός πλήθους πτηνών (εντυπωσιακά φλαμίνγκο, πάπιες, γερακίνες, ερωδιό, καρδερίνες, γλάροι, κίτρινοσουσουράδες) και πολλών σπάνιων ειδών φυτών.

Το 1993 τα κτίρια παραχωρήθηκαν στο Δήμο Λευκιμμάτων , το 1999 ξεκίνησε η επισκευή τους και από το 2009

στεγάζεται εδώ το ΚΠΕ Λευκίμμης, έργο του οποίου είναι να προωθήσει τη βιώσιμη ανάπτυξη, την προστασία της οικολογικής ισορροπίας, την υλοποίηση περιβαλλοντικών προγραμμάτων και εκπαιδευτικών σεμιναρίων, την εκπαιδευτική έρευνα, τη δημιουργία δικτύων και την παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού.

Alykes (Saltern)

@ Alykes, Lefkimmi, Corfu, Greece
In the south part of Corfu island, at 42 km from the capital, there is Lefkimmi, a small and picturesque town with narrow streets, tall buildings, traditional “kafenía” , little squares andold grannies still dressed in their traditional costumes.

To the east of Lefkimmi, there is the lagoon and the saltern area extended at 1050 acres. During the Venetian period and afterwards, working at the saltern was considered a “drudgery” because of the very hard working conditions there. Later, from just after world war 2 until 1988, when the saltern stopped functioning, working at the saltern was a very good income source for the inhabitants of Lefkimmi.

The visitor to the saltern will be given the chance to know the local history which is common with the whole island one: D’ Anjou (1274-1386), Venetians (1386-1797), French-Russians (1797-1814), British (1814-1864), Greeks (1864-today).

The old buildings at the saltern i.e the engine room, the weighing room, the guard-house, bring back memories connected with the inhabitants some of whom are still in life and their narrations reveal a lot of historical, social and cultural information.

Apart from the rich history of the area, the visitor will have the opportunity to know one of the most important water reserves of our country. The Lefkimmi lagoon is the habitat of a lot of birds (impressive pink flamingos, ducks, haggards, marabous, goldfinches, seagulls, yellow wagtails) as well as many rare herb species.

In 1993, the buildings were granted to the municipality of Lefkimmi, in 1999 their restoration started and since 2009 they have been housing the local Environmental Education Centre whose tasks are: to promote viable development, to protect ecological balance, to realise educational projects / research / seminars, to create networks and to produce educational material.

<http://places2b.eu/94>

Νυμφές

Νυμφές, Κέρκυρα, Ελλάδα
url: <http://places2b.eu/102>
lat/lng: 39.756036, 19.783330

Το χωριό «Νυμφές» βρίσκεται στο βόρειο συγκρότημα του νησιού, σε υψόμετρο 200 μέτρων δυτικά του όρους Παντοκράτορα. Το τοπωνύμιο προέρχεται από τις Νύμφες, τις θεότητες της αρχαίας μυθολογίας τις οποίες θεωρούσαν ως προσωποποίηση των δυνάμεων της φύσης και ότι κατοικούσαν στις σπηλιές, στα όρη, στα δάση, στις πεδιάδες αλλά κυρίως στις πηγές (Ναϊάδες) και συνόδευαν πάντα το νερό. Το χωριό κατοικήθηκε από την προχριστιανική εποχή (ο ναός του Αγ. Κωνσταντίνου είναι χτισμένος πάνω στο ιερό του Απόλλωνα). Συνολικά στο χωριό υπάρχουν 72 πηγές, εξ ου και η σύνδεση του ονόματός του με τις αρχαίες θεότητες. Οι κάτοικοι του χωριού ασχολούνται με την κλασική

καλλιέργεια της ελιάς και του αμπελιού, τον τουρισμό αλλά κυρίως με την παραγωγή και επεξεργασία του κουμ κουάτ (*forturella margarita* η επιστημονική ονομασία) το οποίο έφερε στην Κέρκυρα ο Άγγλος Μέρλιν μαζί με τα ομφαλοφόρα πορτοκάλια. Βορειοανατολικά του χωριού βρίσκεται ένα από τα αρχαιότερα ελληνοχριστιανικά μνημεία της Κέρκυρας, η Ιερά Μονή του Παντοκράτορα (Ασκηταριό). Λέγεται Ασκηταριό από το μοναχό Ασκητή που έζησε εκεί πριν από το 500 μ.Χ. μέσα σε μια σπηλιά που λάξευσε στο βράχο. Δίπλα μάλιστα έφτιαξε ένα εκκλησάκι για να προσεύχεται. Σύμφωνα με το θρύλο ένα θαύμα συντελέστηκε σ' αυτή την τοποθεσία γι' αυτό αργότερα περί το

1200 μ.Χ η Εκκλησία της Κέρκυρας έχτισε εκεί την Ιερά μονή του Παντοκράτορα. Ο επισκέπτης της μονής θα έχει την ευκαιρία να θαυμάσει μερικά εξαιρετικά δείγματα βυζαντινής τέχνης όπως οι τοιχογραφίες και οι εικόνες της εκκλησίας. Οι Νυμφές είναι ένα χωριό όπου οι κάτοικοι μένουν πιστοί στα παλιά τους έθιμα: τις λιτανείες του επιταφίου 2 φορές το χρόνο (Μεγάλη Παρασκευή και 14

Αυγούστου), τη Βάφτιση των Φώτων, τα πανηγύρια τους, τους εορτασμούς των Αποκριών με το χορό των παπάδων (οι παπάδες χορεύουν σε κύκλο χωρίς όργανα τραγουδώντας θρησκευτικούς ύμνους), τους παραδοσιακούς γάμους. Ιδιαίτερα πιστοί μένουν και στις τοπικές παραδοσιακές συνταγές που αξίζει τον κόπο να τις δοκιμάσει ο επισκέπτης της περιοχής.

Nymfes

@ Nymfes, Corfu, Greece

Nymfes is a village located in the north part of Corfu island at a height of 200 m. and to the west of Pantokrator mountain. Its name derives from the ancient mythological deities the Nymphs which were considered to be the personalization of nature forces and to inhabit caves, mountains, forests but mainly water springs. The village was firstly inhabited during the pre-christian period (the church of St. Constantine was built on the Apollo temple). In the village there are 72 water springs which makes obvious the connection of the name Nymfes with the mythological deities. Apart from the classic olive groves and vineyards, the inhabitants are mainly in the koum kouat production (fortuneella margarita its scientific name) which was introduced to Corfu by the English Merlin. There are 6000 trees in Nymfes which give an annual production of 120 tons. Also, quite a lot of people are in the tourism industry. To the north-east of the village there is one of the oldest greek-christian monuments of Corfu, the Holy Monastery of Pantokrator, otherwise called "Askitario". It is called Askitario because an ascetic, a monk, lived there before 500 A.D, in a cave that he, himself carved in the rock. The legend says that a miracle was performed there and made the Church of

Corfu decide to have the Holy Monastery of Pantokrator built in around 1200 A.D. The visitor to the monastery will have the chance to admire some excellent samples of byzantine art like the wall frescoes and the icons in the church. Nymfes is a village where the inhabitants remain loyal to their traditional customs: the processions of the epitaph twice a year (on Holy Friday and on the 14th of August), the baptism on twelfth Day, the feasts, the Carnival celebrations, the priests' dance (the priests dance in a circle singing religious hymns without instruments), the traditional wedding ceremonies. Also, they remain particularly loyal to their local traditional food recipes which are really worth tasting.

Λουτρουβιό

Συναράδες, Κέρκυρα, Ελλάδα
url: <http://places2b.eu/187>
lat/Ing: 39.572881, 19.904480

Η ιστορία της Κέρκυρας τους τελευταίους πέντε αιώνες είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ελιά, το λάδι και το κρασί, τα κύρια προϊόντα της. Η σχεδόν μονοκαλλιέργεια της ελιάς επεβλήθη από τους Βενετούς και δημιουργήθηκε ο κερκυραϊκός ελαιώνας. Το 1960 τα ελαιόδεντρα της Κέρκυρας ήταν 3.150.000. Η βασική μέθοδος παραγωγής του λαδιού είναι η έκθλιψη του καρπού, και είναι πολύ παλιά, ανάγεται στα προϊστορικά χρόνια. Στους τελευταίους αιώνες όμως διαμορφώνεται το παραδοσιακό ελαιολιβείο ή λουτρουβιό. Ο εξοπλισμός ενός λουτρουβιού αποτελείται από το πανωλίθι και το κατωλίθι τα οποία κινούσε συνήθως κάποιο μεγάλο ζώο, γαϊδούρι ή άλογο.

Σε πρώτη φάση οι ελιές συνθλίβονται και μετατρέπονται σε πολτό. Τον πολτό τοποθετούν στις σφυρίδες (θήκες από πλεγμένο σκοινί). Σε δεύτερη φάση τοποθετούν τις σφυρίδες τη μία πάνω στην άλλη στο πιεστήριο (ξύλινο και αργότερα σιδερένιο). Ένα πλαίσιο ανεβοκατεβαίνει πάνω στο πιεστήριο με τη βοήθεια ενός σκοινιού, που τυλιγεται και ξετυλιγεται σε ένα κάθετο άξονα, τον εργάτη ή αργάτη, τον οποίο περιστρέφουν ένας ή δύο άνθρωποι. Με τη πίεση του πλαισίου πάνω στις σφυρίδες βγαίνει το λάδι. Ο λουτρουβιάρης υποβοηθεί ρίχνοντας ζεστό νερό πάνω στις σφυρίδες. Το λάδι και το νερό κυλούν στο κατωλαύρι, ένα δοχείο κάτω από το πιεστήριο, και από εκεί μαζεύουν το λάδι, που επιπλέει στο

νερό με τον κούτελα. Το λάδι αποθηκεύεται σε μεγάλα πήλινα δοχεία τις καπιάσες. Σε μία άκρη του λουτροβιού αποθηκεύουν πρόχειρα τα λίστα, τα υπολείμματα του αλεσμένου και πιεσμένου καρπού, κυρίως των κουκουτσιών τα οποία αργότερα θα χρησιμοποιηθούν σαν καύσιμη ύλη. Τα

περισσότερα λουτροβιά ανήκαν στους ευπορότερους του νησιού, τους γαιοκτήμονες, οι οποίοι συνήθως τα νοίκιαζαν σε τρίτους, εισπράττοντας ενοίκιο σε χρήμα ή σε είδος, όπως έκαναν και με τα κτήματά τους. Σήμερα τα ελαιοτριβεία λειτουργούν με ηλεκτρισμό.

Loutrouvio (Oil mill)

@ Sinarades, Corfu, Greece

For the last five centuries the history of Corfu and its inhabitants has been inextricably tied with the olives, the oil and the wine which are the main products Corfu's agricultural economy is based on. The olive tree cultivation was enforced by the Venetians in 1565. Thus, the Corfiot olive grove was created and the olive cultivation became almost a monoculture. In 1960 the olive trees in Corfu were counted and found 3.150.000. The basic method for extracting oil has been, since prehistoric ages, the crushing of the fruit and for the last centuries the method has been applied in Corfu's olive-oil mills and presses (in greek loutrouvia). The equipment of a "loutrouvio" consists of an upper millstone and a lower millstone (panolithi and katolithi. Lithi=lithos, greek word for stone). The olives were put between the two millstones which rotated drawn by horses. So, at a first stage the olives were crushed and became a pulp. This pulp was put in string woven containers (in greek : sfyrides). At a second stage the containers with the pulp were stacked on the press. The press operation required a minimum of four stout men employing a push-and-pull motion. A workman (loutrouviaris) helped the extraction

by pouring hot water on the pulp containers. Oil and hot water ran into a tank placed under the press (katolavri). The oil floated on the water and was collected. Then it was stored in big earthenware jars (kapasses). In a corner of the olive mill they used to pile up the remnants from the crushed and pressed olives mainly the cores (liosta) which later would be used as fuel. Most of olive oil mills belonged to the wealthiest inhabitants of the island usually landlords, who rent them for money or oil. This was a practice applied by nobility all over feudalistic Europe. Today, olive oil mills and presses function with diesel or electricity.

<http://places2b.eu/187>

Κρήνη Κομπιτσίου

Κομπίτσι, Κέρκυρα, Ελλάδα
url: <http://places2b.eu/137>
lat/lng: 39.603837, 19.872122

Η Ενετική κρήνη Κομπιτσίου αποτελεί ιστορικό χώρο που το παρελθόν του θυρεΐται να φτάνει στα Ρωμαϊκά χρόνια. Η παρουσία του όμως είναι αναμφισβήτητη από τον 17ο αιώνα, την περίοδο της Ενετοκρατίας, οπότε και πήρε τη σημερινή της μορφή η κρήνη με πολύ ενδιαφέρουσα αρχιτεκτονική μπαρόκ. Ο χώρος έχει αποκτήσει τελευταία ιδιαίτερη λειτουργική-πολιτιστική αξία με τη διοργάνωση καλλιτεχνικών και πολιτιστικών

εκδηλώσεων, που αναβαθμίζονται εξαιτίας του θαυμάσιου περιβάλλοντος. Από αυτή την άποψη, η επισκευή του χώρου είναι άξια κάθε επαίνου προς τον Πολιτιστικό Σύλλογο Κομπιτσίου. Η Ενετική κρήνη βρίσκεται στο λόφο του Κομπιτσίου, κοντά σε μια αγροκία της Ενετικής περιόδου και απ' αυτήν υδρεύονταν το χωριό. Η διαδρομή μέχρι την κρήνη, με το πέτρινο μονοπάτι και την καταπράσινη φύση ολόγυρα, είναι πραγματικά εντυπωσιακή.

Kompitsi fountain

@ Kompitsi, Corfu, Greece

The legend says that the Kompitsi fountain was built by the Romans. History proves that the fountain has been there since the 17th century, when the Seven Islands were under the Venetians. It was then that the fountain took its present shape forming an example of baroque architecture. The Venetian fountain is located at the top of Kompitsi hill near an old Venetian farmhouse and it supplied with water the whole village. The itinerary up to the fountain through a stone path and in the green nature is really impressive. After a restoration realised with the efforts and care of the local cultural association, the area has recently got a special functional-cultural value due to art and cultural events which are

organised there and which get upgraded by the marvelous environment.

<http://places2b.eu/137>

Οικία Καποδίστρια

Επισκοπιανά, Κέρκυρα, Ελλάδα

url: <http://places2b.eu/265>

lat/lng: 39.511759, 19.909201

Οικία Ιωάννη Καποδίστρια στα Επισκοπιανά. Εδώ βρίσκεται το σπίτι που μεγάλωσε ο Ιωάννης Καποδίστριας, ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα αρχιτεκτονικά στοιχεία της οικίας καθώς επίσης και ο κήπος. Είναι ένα από τα σπίτια του, το κύριο βρίσκεται στην πόλη της Κέρκυρας και σήμερα στεγάζεται εκεί τμήμα του Ιονίου Πανεπιστημίου. Η αγάπη του για τα Επισκοπιανά φαίνεται από τις επιστολές που έστειλε στον πατέρα του όταν ήταν υπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας, του

Τσάρου Αλέξανδρου. Σε επιστολή προς τον πατέρα του κόμη Αντώνιο Μαρία Καποδίστρια αναφέρει, πως ο Τσάρος επιθυμούσε να τον κάνει Ρώσο υπήκοο. Μα η απάντηση του Καποδίστρια προς τον Τσάρο ήταν. «Το σπίτι μου στα Επισκοπιανά και τον τάφο μου στην Πλατυτέρα δεν τα αλλάζω με τίποτα». Αξίζει να αναφέρουμε πως τα Επισκοπιανά ονομάζονται και Ψυχοπιανά. Ο λόγος είναι πως ο Καποδίστριας αποκαλούσε τους χωριανούς «Ψυχοπιανίτες μου» δηλαδή άνθρωποι της ψυχής μου.

Kapodistrias house

@ Episkopiana, Corfu, Greece
Ioannis Kapodistrias' house at Episkopiana. It's the house where Ioannis Kapodistrias, the first Governor of Greece, grew up. It's one of his houses, the main one is situated in Corfu town and today it is used by the Ionian University. Of great interest are the architectural elements of the house as well as the garden. Kapodistrias loved Episkopiana and this is revealed in his letters to his father which he sent from Russia when he was Minister of Foreign Affairs of the Tsar. In a

letter to his father, Count Antonio Maria Kapodistrias, he mentions that the Tsar wished to make him a Russian citizen. However, Kapodistrias' answer to the Tsar was: "I wouldn't change my house at Episkopiana and my grave in Platytera for anything in the world". It's worth mentioning that Episkopiana is also called Psychopiana because Kapodistrias used to call people of Episkopiana "my Psychopianites" which means people of my psyche (psyche in Greek is another word for "soul")

<http://places2b.eu/265>

Επισκοπιανά

Επισκοπιανά, Κέρκυρα, Ελλάδα
url: <http://places2b.eu/189>
lat/Ing: 39.493709, 19.919243

Σε απόσταση 20 χλμ. νότια της Κέρκυρας και σε υψόμετρο 140 μ. βρίσκονται τα Επισκοπιανά με περίπου 200 κατοίκους. Ένα από τα σημαντικότερα χωριά της Ελλάδας και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αφού εδώ βρίσκεται το σπίτι που μεγάλωσε ο Ιωάννης Καποδίστριας, ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος. Για την ονομασία των Επισκοπιανών υπάρχουν δύο εκδοχές. Η πρώτη λέει, ότι ονομάστηκε έτσι από τη φυσική αμυντική, στρατηγική του θέση (επί σκοπών.) Η δεύτερη ότι, σύμφωνα με τη διοικητική διαίρεση του Βυζαντίου, ήταν ένα από τα χωριά που είχε έδρα ο Κόμης Επισκεπτής (Διοικητής). Στην περιοχή των Επισκοπιανών στρατοπέδευσε για δύο χρόνια 1202-1204 τμήμα στρατού της Δ'

Σταυροφορίας. Το 1819 ήρθαν φιλοξενούμενοι του Καποδίστρια οι ήρωες της ελληνικής επανάστασης Τζαβέλας και Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (απομν. Θ. Κολοκοτρώνη.) Το χωριό μας το προτιμούσε στους περιπάτους της η Αυτοκράτειρα της Αυστρίας Ελισάβετ (Σίισυ). Ακόμα υπάρχει το παλιό καφενείο όπου η Αυτοκράτειρα Σίισυ ξεκουραζόταν από τους μακρινούς της περιπάτους. Σε έγγραφο της Ενετικής διοίκησης (φακ. 461) για το χωριό των Επισκοπιανών αναφέρεται: "Το χωριό ετούτο είναι του Αγίου Γεωργίου των Βενετών. Είναι περβελεγιάδο" δηλ. προνομιούχο. Σε όλα τα χρόνια της Ενετοκρατίας το χωριό προστατευόταν από την Ενετική φρουρά. Επίσης εδώ πέρασε τα εφηβικά της χρόνια η Ζωή

Σοφία Παλαιολογίνα κόρη του Θωμά Παλαιολόγου, που έμενε η πρώτη ταρνια των Ρώσων, η γιαγιά του Ιβάν του Τρομερού. Ακόμα σώζονται τα

σπίτια που έμενε η Ζωή Σοφία Παλαιολογίνα και η αδελφή της Όλγα, πριν παντρευτούν.

Episkopiana

@ Episkopiana, Corfu, Greece

Episkopiana is a village located at 20 km south of Corfu town and at a height of 140 metres. It has 200 inhabitants. There are two versions regarding its name. According to the first one, its name came from its defensive, strategic position (epi skopon=on guard). According to the second version, it was used as Commander Count Episkeptitis' headquarters, after the Byzantine administrative division of the island. The village is one of the most important greek cultural heritage places because the first Greek Governor,

Kapodistrias' house is here. He spent his childhood in Episkopiana. In 1819 he hosted the greek revolution heroes, Tzavelas and Kolokotronis. Also, it was the Austrian empress Elisabeth's favourite walking area. There still remains the old "kafenio" (coffee-shop) where she used to take a rest after her long walks. In a Venetian document (file 461) it is stated: " Episkopiana is protected by Saint George of Venice. It is pervelegiado" i.e privileged During the whole period of Venetian domination, the village was protected by a Venetian guard. Also, Zoe-Sophia Paleologina lived in Episkopiana. She later married the Czar of Russia and she was Ivan the Terrible's grandmother. There is still her house here.

<http://places2b.eu/189>

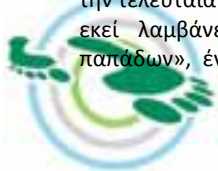
Επίσκεψη

Επίσκεψη, Κέρκυρα, Ελλάδα
url: <http://places2b.eu/92>
lat/lng: 39.758276, 19.813156

Η Επίσκεψη, ένα γραφικό χωριό στη βόρεια Κέρκυρα, περίπου 35 χιλιόμετρα από την πόλη της Κέρκυρας, αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους οικισμούς στις πλαγιές του βουνού Παντοκράτωρ. Ανάμεσα σε δάση ελιάς και κυπαρίσσια, το χωριό έχει μεγαλόπρεπα αρχοντικά και γραφικά σπίτια, όμορφα καφενεία και σοκάκια με πέτρινα σκαλιά. Στο κέντρο του χωριού δεσπόζει η εκκλησία του Αγίου Βασιλείου, με το χαρακτηριστικό προαύλιο, το οποίο είναι χτισμένο σε μορφή αμφιθεάτρου. Στο χώρο αυτό διοργανώνονται τα δυο πανηγύρια του χωριού, την Κυριακή του Θωμά και το Δεκαπενταύγουστο, ενώ την τελευταία Κυριακή του καρναβαλιού εκεί λαμβάνει χώρα ο «χορός των πατάδων», ένα παλιό έθιμο σύμφωνα

με το οποίο ο παπάς της ενορίας μαζί με τους παπάδες των γειτονικών χωριών χορεύουν παραδοσιακούς χορούς. Ένα ακόμη έθιμο του χωριού τηρείται το Σάββατο του Λαζάρου όπου η χορωδία του χωριού καθώς και πλήθος κόσμου, γυρίζουν από γειτονιά σε γειτονιά και ψέλνουν τα «κάλαντα του Λαζάρου». Οι κάτοικοι κάθε γειτονιάς τους υποδέχονται με κρασί ενώ οι γυναίκες προσφέρουν παραδοσιακές πίτες κάθε είδους, όπως μπακαλιάρωπιτα, αγκιναρόπιτα και κουκιόπιτα (πίτα με φρέσκα κουκιά). Ο επισκέπτης έχει την ευκαιρία να απολαύσει την υπέροχη θέα και το καταπληκτικό ηλιοβασιλέμα καθώς ολόκληρο το χωριό έχει θέα την Αχαράβη και τον κόλπο της Ρόδας ενώ για τους λάτρεις της πεζοπορίας, τα

μονοπάτια που ενώνουν το χωριό με το όρος Παντοκράτωρ αλλά και με άλλα

γειτονικά χωριά, προσφέρουν μια μοναδική εμπειρία περιήγησης.

Episkepsi

@ Episkepsi, Corfu, Greece
Episkepsi, a picturesque village in Northern Corfu which is about 35 kilometers away from Corfu town, seems to be one of the largest residential areas in the slope of Mount Pantokrator. Among olive trees and cypresses, there are a lot of magnificent manors and traditional houses as well as beautiful traditional cafes and narrow streets with stone steps. In the centre of the village there is the orthodox church of Agios Vasileios with the characteristic yard which looks like a small amphitheater. This is the place where the locals celebrate and organize two traditional festivals, the first one is held on the first Sunday after Easter and the second one on

August, 15th. Moreover, on the last Sunday of Carnival an old traditional custom which is called "the priests' dance" takes place there. According to this unusual custom, the priests of the nearby villages come to Episkepsi in order to dance traditional dances. Another traditional custom is held on Saturday before Easter, when the local choir and visitors wander around the village and sing carols. In every neighbourhood, the locals offer to everyone wine as well as traditional pies such as cod pie, artichoke pie and pie with fresh beans, which the housewives have made. The visitor has the opportunity to enjoy the amazing view and the beautiful sunset, as from every part of the village you can see Acharavi beach and Roda Gulf. For those who are interested in hiking, the traditional paths that connect Episkepsi with Mount Pantokrator or with other neighbouring villages, offer an unforgettable hiking experience.

<http://places2b.eu/92>

Άνω Παυλιάνα

Άνω Παυλιάνα, Κέρκυρα, Ελλάδα
url: <http://places2b.eu/130>
lat/lng: 39.520950, 19.861972

Η Άνω Παυλιάνα βρίσκεται στο νότιο τμήμα του νησιού 19 χλμ. ΝΔ της πόλης της Κέρκυρας και σε υψόμετρο 250 μ. Έχει 446 κατοίκους. Οι κάτοικοι της Άνω Παυλιάνας είναι παλιοί Παυλικιανοί Μισθοφόροι του Βυζαντίου που εγκαταστάθηκαν στη Νότια Κέρκυρα για να τη φυλάνε. Στην Άνω Παυλιάνα έζησαν ονομαστοί άνθρωποι, ευγενείς και άρχοντες της Κέρκυρας που είχαν εδώ τις ιδιοκτησίες τους. Εδώ έζησε ο Δον Καμήλο, ο Πιτσιάκος, Ρουμαντζάς, Περούκας, Μπιτζάρας, Πίκουλας, Κεφαληνός, Κυρίτσος, Κακαβάς, Φορτσιγος, Γαβαλάς, Πετριτής. Εδώ έζησε αρκετά χρόνια ο Γερμανός πρόξενος Φέλτς που είχε χτήματα και σπίτια στο χωριό. Ο Νικόλαος Μάντζαρος που μελοποίησε τον εθνικό

μας ύμνο είχε εδώ το αρχοντικό του. Ακόμα υπάρχει το αρχοντικό του Ιωσήφ Τσιάλτον, Άγγλου διπλωμάτη. Αξιοθέατα του χωριού είναι η εκκλησία του Αγίου Δημητρίου χτισμένη το 1700. Το Τέμπλο καθώς και οι εικόνες είναι έργα διάσημων ζωγράφων της Επτανησιακής Σχολής. Ένας από τους αγιογράφους ήταν και ο Χαράλαμπος Παχύς από το χωριό Επισκοπιανά. Επίσης η υπέροχη παραλία του Παραμώνα και το εκκλησάκι του Αϊ Λιά, όπου μπορεί να ανεβεί κανείς και να αγναντέψει την υπέροχη θέα όλης της Νότιας Κέρκυρας. Εορταστικές εκδηλώσεις γίνονται το καλοκαίρι στον προφήτη Ηλία, στην Παναγία την Οδηγήτρια, τον Άγιο Γεώργιο, και τον Άγιο Δημήτριο, που είναι ο πολιούχος του χωριού.

Διατηρώντας όλες τις παραδόσεις, μπορούμε να δούμε τις λατρευτικές και τις πολιτιστικές εκδηλώσεις στις οποίες συμμετέχουν τα δύο χωρευτικά τμήματα του χωριού ένα παραδοσιακό και ένα λαϊκό, καθώς επίσης και το θεατρικό

τμήμα που ψυχαγωγούν τους κατοίκους και τους επισκέπτες. Επίσης, αξίζει να αναφερθεί ότι ο πολιτιστικός και ο περιβαλλοντικός σύλλογος, εκδηλώνουν υπέρ φιλανθρωπικών σκοπών.

Ano Pavliana

@ Ano Pavliana, Corfu, Greece

Ano Pavliana is situated in the south part of the island at a height of 250 m. and at a distance of 19 km. from Corfu town. It has a population of 446 inhabitants. The village name comes from the Pavlican Byzantine mercenaries who settled in south Corfu as guards. What is strikingly noticeable about Ano Pavliana is that here lived in their own properties a great number of lords, nobles, poets, politicians: Don Kamilo, Pitsiako, Romantzas, Peroukas, Bitzaras, Pikoulas, Kefalinos, Kiritsis, Kakavas, Fortsigos, Gavalas, Petritis, the German ambassador Feltch, the English diplomat Joseph Chialton, the famous Greek composer Nikolaos Mantzaros who composed the music of the greek anthem. Among the other sightseings of the village

there is Saint Dimitrios church (patron saint of Pavliana) which was built in 1700. Its temple and icons were made by famous painters of the Seven Islands School. There is also Saint Helias chapel built on the top of the hill where we can go only on foot. However the marvelous view of all the south part of the island will compensate us. Finally there is the magnificent beach of Paramonas. A lot of fiests take place every summer in Ano Pavliana, usually in the area of the churches. Traditions are still kept alive in the village and they appear in the cultural festivities in which the two dancing groups and the theatrical one usually participate. These festivities are always organised for charity by the local cultural and environmental associations.

<http://places2b.eu/130>

Άγιος Ματθαίος

Άγιος Ματθαίος, Κέρκυρα, Ελλάδα

url: <http://places2b.eu/131>

lat/Ing: 39.496458, 19.872379

Ο Άγιος Ματθαίος, χτισμένος στους πρόποδες του βουνού Παντοκράτορας χαμηλός, συγκεντρώνει όλα τα στοιχεία του όμορφου κερκυραϊκού τοπίου. Κατάφυτη από ελαιόδεντρα, η περιοχή μοιάζει με καταπράσινο μανδύα. Στην κορυφή του βουνού βρίσκεται το μοναστήρι του Αϊ-Μαθιά με τις σπάνιες τοιχογραφίες του. Οι δρόμοι και τα μονοπάτια μέσα στο χωριό και γύρω απ' αυτό προσφέρουν μοναδικούς περιπάτους και οδηγούν στις υπέροχες παραλίες Χαλικούνας-Πρασούδι-Αλωνάκι-Σκίδι-Σκάλα καθώς επίσης και στο μεγαλόπρεπο κάστρο Γαρδίκι. Εκτός από τους περιπάτους, όσοι αγαπούν την υπασία θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν μικρές εκδρομές με άλογα. Τέλος, ο επισκέπτης στον Αϊ-Μαθιά δεν πρέπει να παραλείψει να περιηγηθεί

στο παλιό ενετικό αρχοντικό του χωριού, χτισμένο από πορσελάνη και το ειδικό χρώμα του χωριού και να θαυμάσει τους χώρους με τα έπιπλα του 18ου αιώνα. Ο επιβλητικός όγκος του κάστρου του Γαρδικιού με τους οκτώ του πύργους έρχεται να μας θυμίσει τις ένδοξες μέρες του Βυζαντίου. Η πιθανότερη εκδοχή κατασκευής του είναι στα χρόνια 1156-1180. Σε δύσκολους καιρούς το κάστρο μπορούσε να προστατέψει δύο με τρεις χιλιάδες ανθρώπους. Στην περιοχή του Γαρδικιού ανακαλύφθηκαν παλαιολιθικά πέτρινα εργαλεία τα οποία εκτίθενται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Κέρκυρας. Μεσοκαλόκαιρο θα μαγευτείτε από τις καθιερωμένες πλέον πολιτιστικές εκδηλώσεις του Δήμου μας τα ονομαστά «Γαρδίκια».

Agios Mattheos

@ Agios Mattheos, Corfu, Greece

Agios Mattheos, built at the foot of the mountain Pantokratoras chamilos, gathers all the elements of the beautiful Corfiot countryside. Planted all over with olive trees, the area resembles to a green mantle. On the top of the mountain the monastery of Aghios Mattheos is located with its rare wall-paintings. The routes and paths within the village and around it, in the countryside, offer you unique wanderings, leading to the great beaches of Chalikounas-Prassoudi-Alonaki-

Skidi-Skala, and to the magnificent castle of Gardiki. Apart from the walking tours, those who love horse-riding could have an unforgettable experience of a short excursion on horse back. Finally, the visitor to Agios Mattheos should not miss the venetian village manor, built with porcelain and the special soil of the village and furnished with the traditional furniture of the 18th century. The imposing Gardiki castle with its eight towers reminds us of the glorious Byzantine era. It is said to have been built between 1156 and 1180. In difficult times, the castle used to offer protection to two - three thousand people. In the area of Gardiki paleolithic stone-made tools were found, which are now exhibited in the Archaeological Museum of Corfu. During summer and especially in July you can enjoy the established cultural festivities, the famous "Gardikia".

<http://places2b.eu/131>

Γράβα Γαρδικίου

Άγιος Ματθέος, Κέρκυρα, Ελλάδα
url: <http://places2b.eu/260>
lat/lng: 39.493669, 19.875641

Οι πρώτες ενδείξεις ανθρώπινης παρουσίας στην Κέρκυρα είναι πέτρινα εργαλεία και αντικείμενα που βρέθηκαν σ' ένα σπήλαιο στη Γράβα Γαρδικίου, κοντά στον Άγιο Μαθαίο και χρονολογούνται στην Παλαιολιθική Εποχή (30.000 με 10.000 π.Χ.). Την εποχή εκείνη το επίπεδο των θαλασσών ήταν πολύ χαμηλότερο και η Κέρκυρα δεν ήταν νησί αλλά συνδεόταν με την ηπειρωτική Ελλάδα. Η σπηλιά ερευνήθηκε το 1964-66 από τον καθηγητή Αύγουστο Σορδία. Η ανασκαφή απέδωσε 870 πυριτολιθικά εργαλεία, οστά ζώων και κατεργασμένα οστά, μία οστέινη χάντρα και δύο πλακίδια με κατάλοιπα ώχρας, της βασικής χρωστικής για την τέχνη των

σπηλαίων του παλαιολιθικού ανθρώπου. Η επιτόπια κατασκευή των εργαλείων δείχνει ότι η σπηλιά ήταν κατοικία και όχι προσωρινό καταφύγιο. Για να προσεγγίσει κάποιος τον χώρο ακολουθεί επί 2km τον δρόμο που συνδέει το χωριό Αγ. Μαθαίος με τον οικισμό Βραγανιώτικα και παρακάμπτε δεξιά σε χωματόδρομο. Ακολουθώντας μια πορεία περίπου 500m μέσα από τον ελαιώνα οδηγείται έξω από το σπήλαιο. Ο χώρος βρίσκεται πολύ κοντά στο βυζαντινό Φρούριο Γαρδικίου. Το σπήλαιο βρίσκεται σε υψόμετρο 50m πάνω απ' την θάλασσα και έχει υπέροχη θέα προς όλο το νότιο τμήμα του νησιού.

Gardiki Cave

@ Agios Mattheos, Corfu, Greece

The first evidence of human presence in Corfu are some stone tools and objects found in a cave in Gardiki, near Agios Mattheos which date from Paleolithic Age (30.000 – 10.000 BC). In those days, the sea level was much lower and Corfu was not an island, it was connected with the continent. The cave was explored by Professor Augustus Sordinas in 1964-66. The excavation brought to light 870 tools from pyrites stone, animal bones and wrought bones, a bone bead and two bars with remnants of ochre which was the main colouring material of cave art for paleolithic people. The tool construction on the spot

proves that the cave was used as a home and not as a temporary shelter. In order to have access to the cave one must take the road that connects Agios Mattheos with Vraganiotika settlement and after 2km turn right. Following a route of about 500 m through an olive grove they will arrive in front of the cave which is very near the byzantine Gardiki Castle. The cave is at an altitude of 50 m above sea level and offers a magnificent view of all the south part of the island.

<http://places2b.eu/260>

Λίμνη Κορισσίων

Χαλικούνας, Κέρκυρα, Ελλάς
url: <http://places2b.eu/274>
lat/Ing: 39.442238, 19.915466

Η λιμνοθάλασσα Κορισσίων είναι χαρακτηρισμένη Ειδική Ζώνη Προστασίας Natura (Special Area of Conservation), Βιότοπος του Ευρωπαϊκού προγράμματος Corine και Τοπίο Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους (ΤΙΦΚ) αποτελεί δε τον κυριότερο υγρότοπο της Κέρκυρας με πλούσια χλωρίδα/ πανίδα και σημαντική περιοχή για την προστασία της άγριας ζωής και ιδιαίτερα της ορνιθοπανίδας. Στη λιμνοθάλασσα ενδημούν 200 διαφορετικά είδη πουλιών. Λίμνη και... θάλασσα. Μεταξύ της λιμνοθάλασσας και του Ιονίου υπάρχει μια στενή λωρίδα στεριάς μήκους περίπου 3 χλμ. από την παραλία του Χαλικούνας μέχρι την παραλία του Ίσσου. Σ' αυτή τη λωρίδα συναντάμε το μοναδικό για την περιοχή κεδροδάσος και την εκτεταμένη περιοχή με τις αμμοθίνες, τη μικρή «Σαχάρα». Ένα στενό κανάλι ενώνει τη λιμνοθάλασσα σε ένα σημείο της με το Ιόνιο. Το κανάλι αυτό είναι τεχνητό και αντικατέστησε το παλιό φυσικό κανάλι το λεγόμενο «τάγιο» το οποίο με την πάροδο του χρόνου αχρηστεύτηκε λόγω των προσχώσεων.

Συναρπαστικός είναι ο περίπατος από Χαλικούνα προς Ίσσο. Περνάμε το γεφυράκι πάνω απ' το κανάλι και ακολουθούμε το μονοπάτι που μας φέρνει στο δάσος με τη μεσογειακή βλάστηση, με 80 διαφορετικά είδη θάμνων και δέντρων, σκοίνα, δρυς, κουμαριές, δάφνες, μανιτάρια το χειμώνα, αγριολούλουδα την άνοιξη, 25 είδη άγριας ορχιδέας! Λίγο πιο κάτω, την περίοδο της Άνοιξης, θα συναντήσουμε το Αραχνόδασος, γεμάτο από τεράστιους ιστούς κατά μήκος του μονοπατιού τους οποίους υφαίνουν οι αράχνες για να αιχμαλωτίζουν το μεγάλο πλήθος κουνουπιών, σκνιπών και άλλων εντόμων που βρίσκονται στην περιοχή και αποτελούν εξαιρετική τροφή γι αυτές! Τελειώνοντας το μονοπάτι αρχίζει η περιοχή με την άμμο, τις αμμοθίνες και τους κέδρους. Οι αμμοθίνες, οι αμμόλοφοι δηλ., αποτελούν μοναδικό γεωλογικό φαινόμενο που δημιουργήθηκε 2 εκατ. χρόνια πριν με την υποχώρηση της θάλασσας. Στις αμμοθίνες φύονται άρκευθοι, οι γνωστοί κέδροι (juniperous) οι οποίοι είναι ιδιαίτερα

ανθεκτικοί στις κακές καιρικές συνθήκες και δυνατούς νότιους ανέμους. Το οικοσύστημα της λιμνοθάλασσας αποτελεί σταθμό για τα μεταναστευτικά πουλιά. Πρόκειται ουσιαστικά για

νεροπούλια, ευρωπαϊκά φλαμίγκος, ερωδιούς, τσικνιάδες κ.α. Τελειώνοντας η περιοχή της μικρής «Σαχάρας» αρχίζει η παραλία του Ίσσου.

Korission Lagoon

@ Chalikounas, Corfu, Greece

Korission Lagoon is a Natura Special Area of Conservation, a Corine habitat and a Landscape of Special Natural Beauty. Also, it is Corfu's most important wetland with a rich fauna and flora and a protection area of wild life especially birdlife. It's the habitat of 200 bird species. Between the lagoon and the Ionian Sea there is a narrow spit, about 3 km. long, that joins Halikounas beach with Issos beach. On this spit we come across the unique for the area cedar forest and an extended piece of land with dunes, the so called little "Sahara". A narrow channel joins the lagoon with the sea. This channel is artificial and has replaced the old natural one the "tayio" which disappeared because of land infill. The walk from Halikounas to Issos is fascinating. We pass the little bridge over the channel and we follow the path that brings us in the forest with the mediterranean vegetation, with 80 different species of bushes and trees, lentisks,

oaks, arbutuses, laurels, mushrooms in the winter, wild flowers in spring, 25 different species of wild orchid! A bit further down, in springtime we'll bump into the Spider forest, full of huge spider webs along the pathway, which are weaved by spiders so that they can capture their food, mosquitos, gnats and other insects. At the end of the path we arrive at the area with the sand, the dunes and the cedars. The dunes are a unique geological phenomenon, created 2 million years ago by the sea setback. On the dunes, there grow junipers, known as cedars, which are extremely resistant to bad weather conditions and strong south winds. The lagoon ecosystem attracts migratory birds. They are mainly european flamingos, herons, egrets e.t.c. Coming out of the little "Sahara" we arrive at Issos beach...

<http://places2b.eu/274>

Μονοπάτι Έρμονες

Έρμονες, Κέρκυρα, Ελλάς

url: <http://places2b.eu/271>
lat/Ing: 39.611428, 19.779167

Μια καταπληκτική διαδρομή γι αυτούς που τους αρέσει η πεζοπορία. Το μονοπάτι ξεκινά από την παραλία των Ερμόνων (15 χλμ. από την πόλη της Κέρκυρας, βορειοδυτικά) και μέσα από δάσος καταλήγει στο βουνό όπου βρίσκεται και το εκκλησάκι της Ζωοδόχου Πηγής. Η θέα που μας περιμένει από κεί ψηλά είναι πράγματι εκπληκτική. Από κάτω η Αδριατική με φαντασμαγορικό ηλιοβασιλέμα, αν πάτε απόγευμα, και το μικρό κόλπο των

Ερμόνων αριστερά με τα καταγάλανα νερά ιδανικά για καταδύσεις. Σύμφωνα με τις περιγραφές του Ομήρου, η παραλία των Ερμόνων ίσως ήταν η τελευταία στάση του Οδυσσέα πριν φτάσει στην πατρίδα του την Ιθάκη. Απέναντι ο βράχος που το σχήμα του θυμίζει ανθρώπινη μορφή και σύμφωνα με τους τοπικούς θρύλους είναι ο “πετρωμένος πειρατής” που προσπάθησε να κλέψει την εικόνα της Παναγίας.

The pathway at Ermones.

@ Ermones, Corfu, Greece
An amazing route for those who like walking. The path starts at Ermones beach (15 klm. from Corfu town, to the northwest) and through a forest it ends up on the hill where the little church of Life-Giving Source is situated. The view from up there is really breathtaking. Below, we can see the Adriatic

Sea with the wonderful sunset, and the small bay of Ermones to the left with its deep blue water, ideal for scuba-diving. According to Homer's description, it is very probable that Ermones bay was Ulysses' last stop before he reached his native land Ithaki. Opposite, there stands the human shaped rock which local legends want to be "the petrified pirate" who tried to steal the icon of Madonna.

<http://places2b.eu/271>

Βρετανικό Υδραγωγείο

Μπενίτσες, Κέρκυρα, Ελλάς

url: <http://places2b.eu/177>
lat/ing: 39.547567, 19.902731

Στον οικισμό των Μπενιτσών λειτουργούσαν από το παρελθόν νερόμυλοι οι οποίοι αποδεικνύουν την ύπαρξη πηγών. Οι πηγές αυτές δημιουργούσαν ποτάμι το οποίο πριν πολλά χρόνια περνούσε μέσα από το σημερινό δρόμο του παλιού χωριού. Οι πηγές αυτές τροφοδοτούν μέχρι και σήμερα το υδραγωγείο και είναι και ο λόγος που οι Μπενίτσες έχουν κατοικηθεί από τούς αρχαίους χρόνους. Το υδραγωγείο κτίσθηκε το 1831 από το Βρετανό αρμοστή Adams, με σκοπό να υδροδοτήσει την πόλη της Κέρκυρας και να λύσει το χρόνιο πρόβλημα της έλλειψης νερού στην πόλη. Με την κατασκευή του υδραγωγείου

καταργήθηκαν τα πηγάδια. Ο Sir Frederick Adam διαδέχθηκε τον αρμοστή Μάιτλαντ το 1824. Σκληρός στην αρχή, σχεδόν φιλέλληνας αργότερα, κατασκεύασε την εξοχική κατοικία των αρμοστών στο Μον Repos, φρόντισε για την οδοποιία και έλυσε οριστικά το πρόβλημα ύδρευσης της πόλης όπως είδαμε παραπάνω. Κατά τη διάρκεια της δικής του αρμοστείας επανιδρύθηκε η Ιόνιος Ακαδημία από τον Λόρδο Guilford, η οποία έπαψε να λειτουργεί μόνο μετά την ενσωμάτωση της Επτανήσου με την Ελλάδα. Το βρετανικό υδραγωγείο βρίσκεται σε μια ειδυλλιακή τοποθεσία, ιδανική για περιπάτους και ξεκούραση.

British Aquaduct

@ Benitses, Corfu, Greece

In Benitses village there were watermills in the past which prove the existence of water springs. Those water springs formed a river which, in old times, crossed the village road. Even nowadays, those springs keep supplying Benitses aquaduct with water. The aquaduct

was built by the British High Commissioner Sir Frederick Adams, in 1831, in order to supply Corfu town with water and solve the long lasting problem of the town water deficit. After the aquaduct had been constructed the wells in Corfu town were banned. Sir Frederick Adams succeeded Commissioner Maitland in 1824. Cruel at the beginning, a philhellene later, he had "Mon Repos" built which was used as a country residence of the British Commissioners. He also had roads constructed and managed to solve the water supply problem as we mentioned above. While he was a Commissioner and with the aid of Lord Guilford, he reopened the Ionian Academy which was the first university in helladic area but unfortunately stopped functioning after the Seven Islands unification with Greece. The British aquaduct is located in an idyllic area, ideal for walks and rest.

<http://places2b.eu/177>

Φιλ/νική Καποδίστριας

Αγίων Πατέρων 13, Κέρκυρα, Ελλάδα

url: <http://places2b.eu/136>

lat/lng: 39.624185, 19.920777

Η Φιλαρμονική Ένωση «Ο Καποδίστριας» αποτελεί μια από τις 18 φιλαρμονικές του νησιού, και την τρίτη φιλαρμονική της πόλης της Κέρκυρας. Ιδρύθηκε τις 18 Απριλίου 1980 και έκτοτε συμμετέχει ενεργά σε πολλές πολιτιστικές εκδηλώσεις. Πήρε το όνομά της από τον πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδος Ιωάννη Καποδίστρια, ο οποίος είχε κερκυραϊκή καταγωγή. Πρώτοι αρχιμουσικοί της Φιλαρμονικής ήταν οι Χαρίλαος Μανιατόπουλος και Γιώργος Περούλης ενώ από το 2000 αρχιμουσικός και διευθυντής σχολών είναι ο Μιχάλης Μιχαλόπουλος. Η Φιλαρμονική Ένωση «Ο Καποδίστριας» αποτελεί ένα από τα κύρια και μεγαλύτερα πολιτιστικά σωματεία της

Κέρκυρας που διδάσκεται η μουσική και έχει σκοπό τη διατήρηση, βελτίωση και διάδοση των πολιτιστικών στοιχείων του τόπου τόσο μέσα όσο και έξω από το νησί. Μετέχει σε όλες τις εκδηλώσεις των Εθνικών και τοπικών εορτών, παρελάσεις, λιτανείες κτλ και δίνει 5-6 συναυλίες το χρόνο με έργα κλασικής μουσικής, αποσπάσματα από όπερες αλλά και έργα νεότερων συνθετών. Εκτός από τις καθιερωμένες εκδηλώσεις στην Κέρκυρα η Φ.Ε. «Ο Καποδίστριας» έχει συμμετάσχει και πολλές εκδηλώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Τα χρώματα της στολής της Φ.Ε. «Ο Καποδίστριας» είναι μαύρο και έντονο κόκκινο.

Kapodistrias Band

@ 13 Agion Pateron str, Corfu, Greece

Kapodistrias Philharmonics Band is one of the 18 philharmonic bands in Corfu island and one of the third band of Corfu town. It was founded on April 18th 1980 and has actively participated in various cultural festivals since then. The band was named after the first governor of Greece, Ioannis Kapodistrias, who came

from Corfu. The first chief conductors of the band were Mr Charilaos Maniatopoulos and Mr Georgios Peroulis. Mr Michael Michalopoulos has been the chief conductor of the band since 2000. Kapodistrias Philharmonic band is one of the most important musical organisations in Corfu and its basic aim is to preserve, improve and spread the cultural and traditional elements of the island. The band takes part in all the national parades and the ritual ceremonies and has also participated in cultural festivals in Greece and in other countries. Moreover, it gives 5-6 concerts in Corfu every year. The musicians play classical music, operas as well as music conducted by contemporary artists. The band consists of 200 members, 170 of whom are amateur musicians and offers theoretical music and instruments learning courses, all of which are for free. The colours of the formal uniform are black and red.

<http://places2b.eu/136>

Κέντρο Ταξιδιωτικής Παράδοσης και Φιλοξενίας

Ναυσικάς 41, Κέρκυρα, Ελλάδα
url: <http://places2b.eu/268>
lat/lng: 39.594148, 19.918985

Στο Κέντρο Ταξιδιωτικής Παράδοσης και Φιλοξενίας μπορεί ο επισκέπτης να θαυμάσει μια συλλογή από σπάνια, πολύ παλιά και αυθεντικά αντικείμενα συγγενικά με τον τουρισμό, το ταξίδι και τη φιλοξενία. Η συλλογή ανήκει στον Δρα Κώστα Τσουμάνη, Περιφερειακό Διευθυντή του ΕΟΤ Ιονίων Νήσων, συγγραφέα και ερευνητή, φιλοξενείται δε στο ξενοδοχείο Αρήτη στην Κέρκυρα. Η συλλογή ξεκίνησε πριν 30 χρόνια με ένα μενού εστιατορίου από το 1888 το οποίο ο κος Τσουμάνης, φοιτητής τότε στο Παρίσι, ανακάλυψε τυχαία σε παλαιπωλείο του Σηκουάνα. Φωτογραφίες από το 1876, καρτ ποστάλ, άρθρα για τον τουρισμό και διαφημίσεις του 1900, ταξιδιωτικοί οδηγοί ξετυλίγουν την ιστορία του ταξιδιού από την εποχή του περιηγητισμού που ειδικά στην Ελλάδα

ενέπνευσε τον φιελληνισμό. Στοιχεία για τον περιηγητισμό βρίσκουμε στο βιβλίο του Κου Τσουμάνη “Η Κέρκυρα μέσα από τα μάτια των Περιηγητών” στο οποίο ξεκινάει από τον Οδυσσέα, τον πρώτο ταξιδιώτη, και συνεχίζει με 89 περιηγητές. Φωτογραφικές μηχανές και κυάλια του 1896, βαλίτσες του 1920, ένα ναυλοσύμφωνο του 1860, διαφημίσεις κρουαζιερών του 1896 από τη Βενετία στην Κέρκυρα, ένα παλιό τηλεφωνείο, ένα ηλιακό ρολόι, παλιά διαβατήρια, σερβίτσια από ξενοδοχεία, γκραβούρες ταξιδιωτικών μέσων από τη Γαλλία, Ιρλανδία, Γερμανία και Κωνσταντινούπολη είναι μερικά από τα αντικείμενα της πλούσιας συλλογής. Πάμπολλα άλμπουμ φωτογραφιών και καρτ ποστάλ απ’όλη την Ελλάδα περιγράφουν την πορεία του τουρισμού στη χώρα μας. Ιδιαίτερης σημασίας είναι

μια αυθεντική γκραβούρα με τα ταξίδια του Αποστόλου Παύλου και δύο σειρές ταξιδιωτικών βιβλίων, η επτάτομη “Voyages du jeune Anacharsis en Grèce” που εκδόθηκε το 1790 και η σειρά “Le

Tour du monde”100 τόμοι, εκδόσεις Hachette, 1860-1913.

Για να επισκεφθείτε τη συλλογή, επικοινωνήστε με τον κ. Τσουμάνη στο e-mail: ktsoumanis1@gmail.com

Travel Tradition and Hospitality Centre

@ 41 Nafsikas str, Corfu, Greece
At the Travel Tradition and Hospitality Centre, the visitor will be marveled by a collection of rare, very old and authentic items related to tourism, traveling and hospitality. The collection belongs to Dr. Kostas Tsoumanis, District Director of the Ionian Islands NTO, writer and researcher, and it is hosted at “Ariti” hotel in Corfu. The collection started 30 years ago, when Mr. Tsoumanis, a student upon that time in Paris, came across a restaurant menu from 1888, in a bric-a-brac shop near the river Seine. Photographs from 1876, postcards, tourism articles and adverts from 1900 and tourist guides unravel the history of traveling ever since the time of travellers who, especially in Greece, inspired philhellenism. Data about traveling can also be found in Mr. Tsoumanis' book “Corfu through Travellers' eyes” in which he starts with Ulysses, the first traveller, and there follow 89 more. Cameras and binoculars of 1896, suitcases of 1920, a transport pact of 1860, cruise adverts from Venice to Corfu of 1896, an old telephone centre, a solar clock, old passports, dinnerware from hotels, engravings of transport means from

France, Ireland, Germany and Constantinople are only some of the items of the rich collection. A great number of photo albums and postcards describe how tourism progressed in our country. Of great importance are an authentic engraving depicting Apostle Paul's journeys as well as two series of travel books: a) the seven volume “Voyages du jeune Anacharsis en Grèce” published in 1790 and b) the 100 volume “Le Tour du monde” Hachette publication, 1860-1913.

To arrange visiting the collection, contact Mr Tsoumanis at his e-mail: ktsoumanis1@gmail.com

<http://places2b.eu/268>

Αρκουδίλα

Κάβος, Κέρκυρα, Ελλάς
url: <http://places2b.eu/85>
lat/lng: 39.361643, 20.113564

Τοπίο βγαλμένο από παραμύθι. Το νοτιότερο άκρο της Κέρκυρας - ο αντίποδας του Κάβου. Ένα δάσος από κυπαρίσσια, σκίνους και κουμαριές, με έκταση 250 στρεμμάτων και έντονη πυκνότητα, φέρνει στο νου παραμύθια με “νεράιδες” και ξωτικά. Ο περίπατος μέσα στην οργιώδη βλάστηση, στο χάσιμο του απέραντου δάσους ενδείκνυται για οποιαδήποτε ώρα της ημέρας κι επιτρέπεται για όσες ώρες χρειαστούν μέχρι να βρείτε την Κοκκίνοσκουφίτσα. Το δάσος καταλήγει σε έναν απότομο γκρεμό πάνω από τη θάλασσα που κόβει ανάσες: το ακρωτήριο του Ασπρόκαβου. Η ονομασία προέρχεται από το γαλλικό arc d’isle=αψίδα του νησιού, ιδιωματοσιμός που σημαίνει απώτατο άκρο γης, ενώ στην αρχαιότητα ονομαζόταν Αμφίπυγος. Εδώ υπάρχει και μοναστήρι

της Παναγίας του 1700 με πολεμίστρες και τείχη, με αποθήκες των μοναχών και μουσικές καταπακτές. Οι αλλοτινοί αφέντες της περιοχής, η οικογένεια Quartano, έχουν αφήσει το οικόσημό τους με το λιοντάρι της Βενετίας, καλαμπόκι, σταφύλι και ρόδο. Επίγειος παράδεισος Από ένα μονοπατάκι μπορείτε να κατεβείτε στην έρημη παραλία και να κολυμπήσετε στην πεντακάθαρη θάλασσα παραλία του αρκουδηλα ενδείκνυται γι’ αυτούς που θεωρούν τη φύση πρωταρχικό παράγοντα της ύπαρξης. Μόνο αυτοί που αντέχουν να περπατήσουν τα δύσκολα μονοπάτια θα μπορέσουν να απολαύσουν τη μικρή αμμουδιά κάτω από τον ψηλό γκρεμό και το πανέμορφο κυπαρισσόδασος. (52 χλμ. από Κέρκυρα).

Arkoudila

@ Kavos, Corfu, Greece

A Landscape Taken Out From A Fairy Tale. The south edge of Corfu-the opposite part of Kavos. A forest of cypresses, bearberries and lentisks, extended at 250 acres with an extreme density, brings in mind stories with fairies and goblins. Walking into the lush vegetation, of the vast forest is advisable at any time of the day and is allowed for as many hours as it takes until.... you find little Redhood. The forest ends up at a mountain cliff overlooking the sea and taking one's breath. This is the cape of Asprokavos. The name of the whole area, Arcoudilas, comes from the french "arc d' isle"= arch of the island, and it's an idiom that illustrates the furthest place of the earth. In ancient Greek, its name was Amfipagos (amfi=both, pagos=edge). This is the monastery of Madonna, built in 1700 A.D with walls around, with crenellations, the monks' storehouses and secret trapdoors. The Venetians, dominators of the area in the past, and especially the Quartano family, have left their

blazon with the lion of Venice, the maize, the grapes and the rose on it. An Earthly Paradise Following a narrow path, one can go down to the solitary beach and swim in the crystal clear sea. Nature lovers will find the beach of Arcoudilas unique but only those who can cope with walking through gnarled paths will be able to enjoy the small beach under the mountain cliff with the cypress forest. Distance from Corfu town: 52 klm

<http://places2b.eu/85>

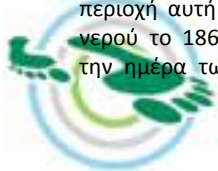
Γέφυρα Πλάκας

Πράμαντα, Τζουμέρκα, Ελλάς
url: <http://places2b.eu/199>
lat/Ing: 39.517549, 21.086540

Οι άνθρωποι που αναλάμβαναν την κατασκευή γεφυριών στην Ήπειρο ήταν οργανωμένοι σε μικρές ομάδες, τα λεγόμενα μπουλούκια ή σινάφια. Επικεφαλής της ομάδας βρισκόταν ο Πρωτομάστορας ή Κάλφας, που κατηύθυνε όλο το μπουλούκι. Το τελευταίο, αποτελούσαν κάθε λογής ειδικότητες: νταμαρτζήδες, χτίστες, λασπατζήδες, μαρμαρογλύφτες, ξυλογλύφτες, ζωγράφοι, πολλά μικρά παιδιά τα λεγόμενα τσιράκια, και φυσικά αρκετά ζώα. Πρωτομάστορας στο χτίσιμο της γέφυρας της Πλάκας ήταν ο Κώστας Μπέκας, ένας σπουδαίος Τζουμερκιώτης μάστορας από τα Πράμαντα, ο οποίος είχε συνδέσει το όνομά του με το χτίσιμο και άλλων γεφυριών της περιοχής στο Σαραντάπορο και στην Καλεντινή. Είναι ένα από τα πολλά γεφύρια του Άραχθου αλλά το δυσκολότερο μονότοξο γεφύρι στην κατασκευή. Το πρώτο γεφύρι στην περιοχή αυτή έπεσε από την ορμή του νερού το 1860, ενώ το δεύτερο έπεσε την ημέρα των εγκαινίων το 1863. Το

τρίτο, είναι αυτό που βλέπουμε σήμερα και έγινε το καλοκαίρι του 1866. Θεωρείται το μεγαλύτερο μονότοξο γεφύρι των Βαλκανίων, με το ύψος της κύριας καμάρας να φτάνει τα 20 μ. Το μήκος του τόξου είναι 40 μ. και το πλάτος του στο ψηλότερο σημείο του φτάνει τα 3,20 μέτρα. Για την κατασκευή του χρειάστηκαν τρεις μήνες, 204.000 γρόσια, ανάμεσα αυτών και μια χορηγία από τον Αναστάσιο Λύτρα και χρησιμοποιήθηκαν μεταξύ των άλλων ασπράδι από 20.000 αυγά. Η κατασκευή έγινε σε ιδιαίτερα άσχημες καιρικές συνθήκες με μοναδική όμως συνέπεια μια ελαφριά απόκλιση στο γεφύρι. Αποτελούσε σύνορο μεταξύ της ελεύθερης και της τουρκοκρατούμενης Ελλάδας από το 1881 έως το 1913, όταν απελευθερώθηκε και η υπόλοιπη Ήπειρος. Η γέφυρα έχει μεγάλη ιστορική σημασία διότι στο εγκαταλελειμμένο οίκημα δίπλα της, στις 29-2-44 υπογράφηκε η «Συμφωνία της Πλάκας» μεταξύ του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ για την κατάπαυση του πυρός του εμφυλίου

πολέμου. Το γεφύρι βομβαρδίστηκε από τους Γερμανούς, αλλά άντεξε και στέκεται, εκεί σε μια στροφή του κεντρικού δυτικού δρόμου που έρχεται από Ροδαυγή, Πλατανούσα και οδεύει προς Άγναντα και Πράμαντα, και συνεχίζει να στέκεται ως πειστήριο και αποδεικτικό της δημιουργικότητας και του πείσματος του ανθρώπου. Θεωρείται η ωραιότερη γέφυρα των

Βαλκανίων και 3η σε όλη την Ευρώπη. Εκτός όμως από την ομορφιά της, ο επισκέπτης θα έχει την ευκαιρία να απολαύσει συναρπαστικές δραστηριότητες στην περιοχή όπως εναέριο πέρασμα, paintball, ελεύθερη πτήση (παραπέντε) και φυσικά rafting στον Άραχθο..... κάτω από τη γέφυρα!!
Επιμέλεια: Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Πραμάντων

The people who undertook bridge construction in Epirus used to work in small groups called “bouloukia” or “sinafia”. A Chief Master builder, called “Kalfas”, was in charge and coordinated the group work. The group consisted of every kind of experts like stone extractors, builders, mud-makers, marble sculptors, wood sculptors, painters, a lot of young children and of course a lot of animals. The Chief Master builder of Plaka bridge was Kostas Bekas, a famous bridge constructor from Tzoumerka whose name had been associated with bridge construction in the wider area. Plaka bridge is one among a number of bridges in Arachthos river but it was the most difficult one-arched bridge construction. The first attempt to build the bridge failed: it collapsed because of the water momentum, in 1860, and so did the second attempt, three years later, in 1863: the bridge also collapsed on its inauguration day. However, in 1866, they tried again to build the bridge and this time with a success. The bridge has been standing there since the summer of 1866. It is considered the biggest one-arched bridge in the Balkan peninsula. The main arch height reaches 20 metres. It has a span length of 40 m. and its width reaches 3.20 m at its highest point. Its construction took three months, cost 204.000 grossia (turkish money) and among other things the albumen of 20.000 eggs was used! The bridge was built under extremely bad

weather conditions but the only consequence was a slight declination on it. It used to be the border between freed and turkish-occupied Greece, from 1881 until 1913 when the rest of Epirus got liberated. During World War 2, the bridge was bombed but it held out and it keeps standing there. It is thought to be the most beautiful bridge in the Balkans and the 3rd in Europe. Apart from its beauty, the visitor will also enjoy exciting activities in the area like paintball, free fall (parapente), air passage, and of course rafting in Arachthos..... under the bridge!!

<http://places2b.eu/199>

Γαλλία

Îles des Sidrières

Les Sidrières, Leucate, France
url: <http://places2b.eu/121>
lat/Ing: 42.898855, 3.000984

Αυτή η όμορφη χερσόνησος στη λίμνη Σιντριέρ-Σάλς-Λεκάτ είναι προσβάσιμη από την περιοχή με τις εξοχικές κατοικίες του Φιτού. Σας συμβουλεύουμε να αφήσετε το αυτοκίνητό σας στον παλιό συνεταιρισμό οιοποϊίας του Φιτού και να συνεχίσετε με τα πόδια. Διαφορετικά μπορείτε να σταθμεύσετε το αυτοκίνητό σας αριστερά, πριν από την τελευταία μικρή γέφυρα με το σήμα «Απαγορεύεται». Αφού περάσετε κάτω απ'τη σιδηροδρομική γέφυρα, θα περπατήσετε κατά μήκος ενός ρυακιού, όπου ακόμη και σήμερα φύονται καλάμια, τα οποία χρησιμοποιούσαν οι ψαράδες στο παρελθόν για να φτιάχνουν στέγες στις καλύβες τους. Πιο κάτω θα διασχίσετε μια μικρή γέφυρα, όπου μερικές φορές αγκυροβολούν σκάφη επιδιώκοντας λίγο κατοικημένο περιβάλλον. Η Σιντριέρ αποτελεί τμήμα του Εθνικού Περιφερειακού Πάρκου και ανήκει στο Δήμο Λεκάτ. Προσφέρει μια εξαιρετική θέα προς το λόφο με το παλιό κάστρο (XI-XVII αι.), το Λίντο (μια λωρίδα γης που χωρίζει τη λίμνη από τη Μεσόγειο) και τα χωριά Λεκάτ Πλάζ, Πόρ-Λεκάτ και Μπαρκαρές στα ανατολικά και τον Όγκο των Κορμπιέρ προς τα δυτικά. Μερικά κτίρια

χρησιμοποιούνται ως κατοικίες καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Μια αποβάθρα επιτρέπει την προσάραξη μικρών σκαφών, κυρίως με κοντή καρίνα πλεύσης σε ρηχά νερά. Η λιμνοθάλασσα είναι πλούσια σε πολλά είδη θαλασσινών όπως τσιπούρες, μπαρμπούνια, λαβράκια, κέφαλους, στρείδια κ.λ.π. Το περιβάλλον είναι εξαιρετικό, ιδιαίτερα την άνοιξη που ανθίζουν άσπροι ασφόδελοι με καφετιές βούλες, άγριες ίριδες σε άσπρο, μπλε και κίτρινο χρώμα, άγριοι κρόκοι, μικρές άγριες τουλίπες, ταμαρίδες με ροζ λουλούδια, πεύκα φορτωμένα με γύρη, βελανιδιές με σκουροπράσινο φύλλωμα, δενδρολίβανο με απαλά σιέλ λουλούδια, θυμάρι με κάτασπρα λουλούδια μέσα στο δάσος στο κέντρο της χερσονήσου. Στον ουρανό ακούγονται συνέχεια γλάροι, κορμοράνοι και φλαμίγκος. Αυτός ο μικρός παράδεισος, ανάμεσα σε ουρανό και γη, στο φως και τη σκιά, την ηρεμία και το θόρυβο μας καλεί να αναπαύσουμε το νου μας και να ονειρευτούμε κοιτάζοντας την προσφορά της φύσης. Εδώ, αυτό το μικρό «θέατρο» γίνεται μερικές φορές σημείο ακραίων καιρικών φαινομένων, όταν ο Σερ, βορειοδυτικός άνεμος και ο

Σέιλορ, ανατολικός, υγρός και κρύος φυσούν λυσομανώντας. Γι αυτό πρέπει κανείς να είναι πολύ προσεκτικός με τις φωτιές, καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου και ειδικά το καλοκαίρι. Χρησιμοποιήστε τα μονοπάτια με σήμανση και αποφύγετε να πατάτε τη χλωρίδα, ώστε να μπορούν να την

This beautiful peninsula on the pond Sidrières Salses-Leucate is accessible from the cottages of Fitou. It is advisable to leave your car at the old winery cooperative of Fitou and to proceed on foot. Otherwise you can park your car on the left before the last small bridge, at sign "Forbidden". After passing under the railway bridge, you go along a little rill, where you will still find reeds growing that were once used for building the roofs of the fishermen's huts. Further on, you cross a small bridge where sometimes a few boats are moored, before arriving in the populated area. Sidrières is a part of the Regional Nature Park and belongs to the town of Leucate. It offers an exceptional view of the old castle of Leucate (XI - XVII century), on the Lido (the strip of land separating Mediterranean lagoon) with the villages of Leucate Plage, Port-Leucate, Barcarès east and the west Corbières hills. A small number of homes are inhabited the whole year long and a pier provides mooring for small boats. The lagoon waters are rich in fish such as bream, seabass, mullet, red mullet, mussels and oysters amongst others. The environment is exceptional, especially in spring with flowering white and chocolate tinted asphodels, daffodils, wild irises in white, blue and yellow, wild crocuses, small wild tulips, pin-flowered tamarisk and pine laden with pollen, oaks with dark green foliage, rosemary flowers of a delicate pastel blue, thyme flowers in pure white in the wooded area in the centre of the peninsula. The sky is always filled with the cries of seagulls, of cormorants and the beautiful flight of the pink flamingos.

απολαύσουν όλοι. Σεβαστείτε κυρίως την ησυχία των κατοίκων και κρατάτε το σκύλο σας δεμένο. Μη παραλείψετε να φέρετε κυάλια και φωτογραφική μηχανή, αλλά ακόμη κι αν τα ξεχάσετε, δεν πειράζει. Η τοποθεσία θα μείνει χαραγμένη στη μνήμη σας.

This small paradise between heaven and earth, light and shadow, calm and turmoil invites you to relax your mind, to gently regard nature through your gentle dreams. Here, this "theatre" can become a place of extreme conditions with the Cers, a northwest wind, and the Sea Wind (Marin), from the East, wet and cold. Therefore, much attention has to be paid to avoid fires in the region, especially in summer, but also all the year round. One should always follow the paths indicated and avoid picking and trampling the flora of such fragile nature so that everyone can take pleasure in it. Respect the tranquillité of the population and keep your dogs on a lead. Remember to take your binoculars and your camera with you, but should you forget the latter, the memory of the most beautiful photos will stay in your mind.

<http://places2b.eu/121>

Phare de Leucate

Chemin Phare, Leucate Plage, France

url: <http://places2b.eu/247>

lat/lng: 42.910816, 3.056474

Σαν άσπρη 'πυραμίδα' στριφωμένη με καφεκόκκινα τούβλα στις άκρες, ο φάρος του Λεκάτ υψώνεται σε υψόμετρο 66 μέτρων πάνω από το επίπεδο της θάλασσας. Η κατασκευή του, ύψους 20 μέτρων, ολοκληρώθηκε τον Απρίλιο του 1951. Είναι ένα συχνό σημείο συνάντησης των περιπατητών, που έρχονται να αντιπαρατεθούν στους θεελλώδεις ανέμους που φυσούν σ'αυτήν την απόκρημη ακτή. Εκεί, χτισμένος μέσα στη χαμηλή θαμνώδη

βλάστηση, ο φάρος περιτριγυρίζεται από ένα σημαντικό ιστορικό και βοτανικό περιβάλλον. Περιβάλλον ιστορικό, καθώς ερειπωμένα τείχη, σήραγγες και σπηλιές χρονολογούνται από την ανατίναξη των παλιών στρατώνων στο τέλος του 2ου παγκόσμιου πολέμου και βοτανικό, καθώς 450 στρέματα υιοθετήθηκαν από το Πρόγραμμα Νατούρα 2000 για να προστατευθούν φυτά όπως το 'μάλλινο βραχύποδο' (τροφή για πρόβατα), η

Μικρή Βιολέτα, η Λεβάντα της θάλασσας κ.ά. Μερικές τεχνικές λεπτομέρειες: η λάμπα του φάρου φωτίζει σε απόσταση 25 χλμ. Ο ρυθμός του είναι 2 λάμπες κάθε 10 δευτερόλεπτα. Από το φάρο μπορείτε να περπατήσετε μέχρι τις παραλίες του Λα Φρανκί, περνώντας από την απόκρημνη

Like a "pyramid" with white hemmed red-brown bricks on the edges, the Leucate lighthouse towers 66 meters above sea level. The construction itself is 20 meters high and was opened in April 1951. At this location, you can feel the stormy wind that blows over the edge of the cliff. Built on scrubland, the environment of the lighthouse is as much historical as environmental. Historical because the remains of the walls, tunnels and caves date from the destruction of old barracks blown up at the end of the last world war. Botanical, as a result of the 450 acres which were acquired by Natura 2000 to

ακτή. Αποφύγετε να μαζέψετε φυτά, να σκαρφαλώσετε στους τοίχους ή να πλησιάσετε πολύ στις άκρες των βράχων, όταν φυσάει δυνατός αέρας. Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Λωράν Σιμόν, φύλακα του φάρου του Λεκάτ, για όλες αυτές τις πληροφορίες.

protect plants such as the woolly brachiopods (grass for the sheep), Little Violet, the Saladelle and many others. Needless to say that one should not gather the plants! A few technical details: the lamp of the lighthouse can be seen from up to 25 km. Its code is 2 flashes every 10 seconds. From the lighthouse you can walk along the cliffs to the beaches of La Franqui. Be careful, do not climb on the walls nor venture too close to the edge of the cliff in high winds. Thanks to Mr Laurent Simons, the lighthouse keeper who took us on a guided a tour and provided this information.

<http://places2b.eu/247>

Ballade vers Opoul-Perillos

Opoul Perillos, Fitou, France
url: <http://places2b.eu/234>
lat/lng: 42.867998; 2.872769

Αφήστε το Φιτού με κατεύθυνση το Οπούλ, χρησιμοποιώντας τον παλιό δρόμο μέσα απ'την Γκαρίγκ, περάστε απ'την παλιά Πλατριέρ και την παλιά Ρωμαϊκή οδό, διασχίστε την Γκαρίγκ και αφήστε την Μας ντ'αν Μπακ στα αριστερά σας. Θα καταλήξετε στο Οπούλ. Θα δείτε καινούργια κτίρια καθώς επίσης και τα παλιά να γέρνουν στην πλευρά ενός λόφου. Το χωριό είναι φιλικό, ξεκουραστείτε και πιείτε ένα ποτό στο «Μπλου Λίζαρντ» όπου μπορείτε να ακούσετε και καλή ζωντανή μουσική. Συνεχίζοντας προς το Εσταζέλ, αφήνετε το χωριό και στα δεξιά σας θα δείτε ένα ασβεστολιθικό πλατώ με τα ερείπια ενός κάστρου του 12ου αι. Η περιοχή είναι μεγάλης ιστορικής αξίας καθώς το κάστρο αποτελούσε σημείο των συνόρων μεταξύ Γαλλίας και Ισπανίας στο παρελθόν. Σήμερα οι αμπελώνες αποτελούν τα σύνορα προς την Γκαρίγκ με την ιδιαίτερη χαμηλή βλάστηση. Απ'την κορυφή του αρχαίου

κάστρου θα έχετε μια φανταστική θέα ενός εξαιρετικού τοπίου. Πιο κάτω, συνεχίζοντας τη διαδρομή (με τα πόδια ή με το αυτοκίνητο, ανάλογα με τις συνθήκες και το χρόνο που διαθέτετε) θα φτάσετε σ'ένα μυστηριώδες, εγκαταλελειμμένο από το 1970 χωριό. Είναι το Περιλός. Περιπατώντας σιωπηλά μέσα στο ερειπωμένο χωριό, θα συναντήσετε τα ερείπια του αρχαίου κάστρου, θα αισθανθείτε μια ασυνήθιστη ατμόσφαιρα και θα ανακαλύψετε το όμορφο τοπίο. Θα ανακαλύψετε το κοιμητήριο, την εκκλησία και πολλές διαβάσεις. Δεν είναι εντελώς νεκρό αυτό το εγκαταλελειμμένο χωριό, εξαρτάται όμως από σας τους ίδιους να ανακαλύψετε τα μυστικά του. Στην επιστροφή θα περάσετε από τους βράχους, από τα αγροτόσπιτα και από ένα σπήλαιο με ίχνη πρώην σημαδιών των ταξιδιωτών του παρελθόντος. Θα δείτε ότι δεν είναι εντελώς νεκρό.....

Leave Fitou in direction of Opoul by using the old road through the Garrigue, you will pass the old Platriere and the old Roman road, cross the Garrigue and leave the Mas d'en Bac on your left to finally arrive in Opoul. You will see new buildings and those of the old Opoul, leaning on the side of a hill. The village is friendly, take a rest and a drink at the Blue Lizard (where you can also listen to good live music) Continuing to Estage! you leave the village and you see on your right a limestone plateau with the ruins of a fortified town from the twelfth century. This is a very historic place and was a frontier post on the former border between France and Spain. Today, vineyards border the Garrigue with its typical vegetation. In climbing up to the ruins of the ancient fortress you will find a fantastic view over an extraordinary landscape. And later on, when you continue the road trip (on foot or

by car, depending on your time and condition) you will arrive in a "mysterious" village abandoned since the 1970s. This is Perillos. Walking through the village in silence, you will see the ruins of the ancient castle, feel an extraordinary atmosphere and discover the beautiful scenery. You can still find the cemetery and the church and various old streets. All is not dead in that abandoned village, but it's up to you to discover its secrets. Returning to Fitou you will pass by caves full of the traces of travelers from long ago, the easily accessible cliffs and the farmhouses. You will see, not all is dead there...

<http://places2b.eu/234>

Ιταλία

Frontone

Frontone, Pesaro e Urbino, Italy
url: <http://places2b.eu/178>
lat/Ing: 43.512845, 12.731724

Συχνά περιγράφεται ως “η μικρή Ελβετία” της περιοχής Μάρκε λόγω του υγιεινού και ήπιου κλίματός του. Το Φροντόνε, σε υψόμετρο 450 μέτρων και με 1360 κατοίκους, βρίσκεται στις πηγές του χειμάρου Σινίσκο στην απομακρυσμένη γωνία της επαρχίας Πέζαρο και Ούρμπινο και εσωκλείει μέσα στα όριά του το μεγαλύτερο μέρος της “καμπούρας της κορυφογραμμής της Κατρία”. Το Φροντόνε προσφέρει αμέτρητες ευκαιρίες για αναψυχή και διασκέδαση. Προς το όρος Κατρία, η Ειδική Κοινωφελής Εταιρεία παρέχει περιοχές για πικ-νικ με μπάρμπεκιου, τραπέζια και παγκάκια σε σκιερούς περιφραγμένους χώρους καθώς επίσης και πολλά ορεινά καταφύγια απ’ όπου μπορεί κανείς να απολαύσει τη συναρπαστική πανοραμική θέα. Από το 1291 μέχρι το 1420 το Φροντόνε διοικούταν από τη δυναστεία Γκαμπριέλι του Γκούμπιο.

Αργότερα αυτή η δυναστεία εκδιώχθηκε από τον Κόντε Γκουϊνταντόνιο του Ούρμπινο και για περισσότερο από έναν αιώνα το Φροντόνε ήταν υπό την κυριαρχία των επιφανών λόρδων του Μοντεφέλτρο και μετά της οικογενείας Ντελα Ρόβερη η οποία τους διαδέχτηκε ως κυβερνήτες του Δουκάτου του Ούρμπινο. Το 1445, ο Σιγκισμόντο Μαλατέστα του Ρίμινι, κατά τη διάρκεια του πολέμου με το Δούκα Φεντερίκο ντα Μοντεφέλτρο, προσπάθησε να καταλάβει το Κάστρο αλλά ο Δούκας επενέβη αυτοπροσώπως και οι Μαλατέστα απωθήθηκαν. Είναι πιθανό, μετά απ’ αυτή τη μάχη, να αποφάσισε ο Δούκας να ενισχύσει το αμυντικό σύστημα με σπουδαία έργα, τα οποία διεξήγαγε ο διάσημος αρχιτέκτονας και ειδικός στη στρατιωτική τεχνολογία Φραντσέσκο ντι Τζόρτζιο Μαρτίνι. Το Φροντόνε έγινε φεουδαρχική περιοχή το 1530, με διάταγμα του Φραντσέσκο

Μαρία ντελα Ρόβερε, Δούκα του Ούρμπινο, ο οποίος παραχώρησε το Κάστρο και όλες τις γύρω εκτάσεις στον Τζαμμαρία ντελα Πόρτα, έναν ευγενή από τη Μόντενα στον οποίο απένειμε επίσης και τον τίτλο του Κόμη. Το 1808, η οικογένεια Ντελα Πόρτα έχασε όλα τα δικαιώματά της και συμφέροντά διατήρησαν δε μόνο τον τίτλο ευγενείας

και την ιδιωτική τους περιουσία. Μετά από χρόνια εγκατάλειψης, το Κάστρο αγοράστηκε το 1965 απ'τον Ντάντολο Βιτάλι ο οποίος το ξαναπούλησε μετά από λίγα χρόνια στον Κόντε Φερντινάντο ντελ Πόρτα. Το 1985 αγοράστηκε από το Δήμο του Φροντόνε στην ιδιοκτησία του οποίου παραμένει μέχρι σήμερα.

Often described as the Marche region's "Little Switzerland" for its healthy air and mild climate, Frontone stands at an altitude of 450 metres and has 1360 inhabitants. It is situated at the source of the Cinisco torrent, in the far corner of the Province of Pesaro and Urbino, and includes within its boundaries most of that "humpback ridge called Catria". Frontone offers countless opportunities for leisure and recreation. Towards Monte Catria, the Azienda Speciale Consorziale del Catria provides picnic areas with barbecues, tables and benches in shady, fenced off areas, as well as many mountain refuges where you can enjoy breathtaking panoramic views. The history of Frontone is linked above all to its castle, over which princes and warriors fought for the control of the surrounding lands. Today it is one of the finer examples of 11th century military architecture. From 1291 to 1420 Frontone was ruled by the Gabrielli dynasty of Gubbio. They were eventually overthrown by Conte Guidantonio of Urbino and for over a century Frontone came under the illustrious lords of Montefeltro and the Della Rovere family, who succeeded them as rulers of the Duchy of Urbino. In 1445, Sigismondo Malatesta of Rimini, during his war with Duke Federico da Montefeltro, tried to seize the Castle but the Duke intervened in person and the Malatestas were driven away. It was probably after this battle that the Duke decided to undertake major works to

strengthen the defensive system, carried out by Francesco di Giorgio Martini, the famous architect and expert in military technology. Frontone became a feudal territory in 1530 by decree of Francesco Maria della Rovere, Duke of Urbino, who gave the Castle and all its surrounding land to Giammaria della Porta, a noble lord from Modena, conferring upon him the title of Count. In 1808 the Della Porta family lost all rights and interests except for their noble title and their private property. After years of abandonment, the Castle was bought in 1965 by Dandolo Vitali who resold it a few years later to Count Ferdinando dell Porta. It was purchased in 1985 by Frontone Municipal Authority, which owns it today.

<http://places2b.eu/178>

Domus del Mito

Sant'Angelo in Vado, Pesaro e Urbino, Italy

url: <http://places2b.eu/143>

lat/lng: 43.512845, 12.731724

Ο Οίκος του Μύθου. Ο οίκος χτίστηκε περί τα τέλη του 1ου αι. π.Χ. και βρίσκεται στην περιοχή “Κάμπο ντε λα Πιέβε” στο Σάντ’ Άντζελο ιν Βάντο (25 χλμ από το Ούρμπινο). Έχει εμβαδόν περίπου 1000 τ.μ, πολλά δωμάτια και το καθένα είναι διακοσμημένο με μια σειρά από περίτεχνα δίχρωμα και πολύχρωμα εικονογραφημένα μωσαϊκά, το ένα διαφορετικό απ’ τ’ άλλο. Ο Οίκος του Μύθου αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα αρχαιολογικά ευρήματα που ήρθαν στο φως τα τελευταία 50 έτη στην κεντρική Ιταλία, ονομάστηκε δε έτσι, επειδή τα περισσότερα μωσαϊκά αναπαριστούν κλασικές μυθολογικές μορφές. Τα επιστρωμένα με μωσαϊκά δάπεδα, πολύ καλής ποιότητας και σε άριστη κατάσταση, φέρουν διάφορες παραστάσεις όπως την αρχαία πόλη Τιφένουμ Ματαουρένσε με κυκλική

αναπαράσταση κωμικών μορφών, επιτηδευμένων εργατών και εκλεπτυσμένων και μορφωμένων πελατών. Ανάμεσα στα θέματα των παραστάσεων βρίσκεται ο Ποσειδώνας με τη γυναίκα του την Αμφιτρίτη να μας χαιρετούν πάνω σε μια ειδική άμαξα που τη σέρνουν ιππόκαμποι και που λέγεται “η Άμαξα του Θριάμβου”, ο Βάκχος να μας εκστασιάζει και η όμορφη Μέδουσα να μας πετρώνει. Πιο πέρα έχουμε μια σκηνή κυνηγιού και τη θαλάσσια σύρραξη στο έμβλημα του πολυτελούς μωσαϊκού της τραπεζαρίας: μια σμέρνα δαγκώνει έναν πολύποδα που έχει αιχμαλωτίσει έναν αστακό και γύρω απ’ αυτές τις μορφές υπάρχουν 40 διαφορετικά διακοσμημένα μετάρια πλάι σε μια υπέροχη ποικιλία μαύρων και άσπρων γεωμετρικών σχεδίων.

The Domus, built towards the end of the 1st century a.C., is in the area of “Campo della Pieve” that is in Sant’Angelo in Vado (25 Km from Urbino). It is about 1000 square meters with many rooms, each one decorated with an elaborate series of two toned and polychrome pictorial mosaics, one different from the other. The House of the Myth is one of the greatest discoveries of the last fifty years for Central Italy and the Domus is baptized as the Myth, because most of the mosaics represent classical mythological figures. Mosaic art pavements, which are of very high quality, and which are also well kept, show various subjects that represent the inclusion of the ancient city of Tifernum Mataurense in the circuit of cartoons, specialized workers and the demonstration of fine and educated clients. Among the themes represented are Neptune with his wife Amphitrite greeting you on the special carriage lead by walrus called “the Triumph

Carriage”, Baccus ravishing you and the beautiful Medusa petrifying you. And then the panel shows a Hunting scenario, the marine conflict on the emblem of the luxurious mosaic of triclinium: a moray bites a polyp that seizes a lobster and all around this figure there are forty different decorated medallions besides a magnificent repertoire of black and white geometrical motifs.

<http://places2b.eu/143>

Mondavio

Mondavio, Pesaro e Urbino, Italy

url: <http://places2b.eu/152>

lat/Ing: 43.676086, 12.970142

Το φρούριο σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Φραντσέσκο ντι Τζόρτζιο Μαρτίνι με εντολή του Τζοβάνι ντελα Ρόβερε και χτίστηκε μεταξύ του 1482 και 1492. Αποτελεί μοναδική μαρτυρία της καινοτομίας η οποία αναμόρφωσε τις τεχνικές δόμησης στρατιωτικών κτιρίων του 15ου αι. ως αποτέλεσμα της ανακάλυψης της πυρίτιδας. Σε μια πραγματεία περί αρχιτεκτονικής ο Τζόρτζιο Μαρτίνι περιγράφει το

φρούριο "...είναι φτιαγμένο με πολύ μεγάλη οχύρωση έναντι των επιθέσεων και εφαιπτόμενο υπάρχει δωμάτιο για τους κυρίους (δεν κατασκευάστηκε ποτέ), σχήματος οβάλ με 8 πλευρές. Είναι τοποθετημένο με τέτοιο τρόπο ώστε....." Το φρούριο βρίσκεται στο κέντρο εντός των τειχών ακριβώς όπως το κεφάλι του ανθρώπου αποτελεί το κύριο τμήμα του σώματος. Το φρούριο του Μοντάβιο κατασκευάστηκε ως

μεγαλοπρεπής υποδομή για καιρό πολέμου αλλά ποτέ δεν χρησιμοποιήθηκε για αυτό το σκοπό. Σχεδιάστηκε με τρόπο που τυχόν βόμβες να αποκρούονταν διότι κατά την κατασκευή του έγινε χρήση οπτικών γωνιών. Ο Φραντσέσκο Τζόρτζιο Μαρτίνι

χρησιμοποίησε γεωμετρικά σχήματα και μορφές στην περίοδο της Αναγέννησης τα οποία επρόκειτο να μελετηθούν αναλυτικά δύο αιώνες μετά από τον Καρτέσιο (1569-1650) και εν συνεχεία να έχουμε τη γραφική τους παράσταση από τον Γκασπάρ Μόνζ (1746-1818).

The fortress was designed by architect Francesco di Giorgio Martini, upon commission of Giovanni della Rovere and was built between 1482 and 1492. It is a unique testimony of the innovation which reformed the military building techniques of the fifteenth century as a response to the discovery of gunpowder. In a treatise on architecture Giorgio Martini describes the fortress "...it is made of a very big donjon for offenses and attached a room for the gentlemen (it was never built), of oval shape with 8 sides. It is situated in a way that..." the fortress is at the center of the walls just like a person's head is the main part of the body". The fortress in Mondavio was built as a magnificent infrastructure for wars but has never been used as such. It was designed in a way that bombs would be avoided because of the perspective angles used while creating it. Francesco di Giorgio Martini used geometric

shapes and designs in the renaissance period which will be analytically studied two centuries after by Descartes (1569-1650) and then graphically represented by Gaspard Monge (1746-1818).

<http://places2b.eu/152>

Ουαλία

Llech Goronwy

Ffestiniog, Wales, UK

url: <http://places2b.eu/228>

lat/Ing: 52.947248, -3.912984

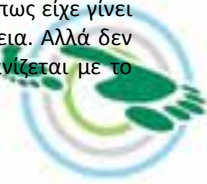
“Ο τέταρτος κλάδος του Μαμπινόνγκιον”. Το Μαμπινόνγκιον είναι θρύλοι και ιστορίες της Ουαλίας. Υπάρχουν τέσσερις κλάδοι στο Μαμπινόνγκιον και ο πιο μεγάλος και πιο περίπλοκος είναι ο 4ος. Αυτοί οι θρύλοι μολονότι καταγράφηκαν για πρώτη φορά 700 περίπου χρόνια πριν, είναι αναμφίβολα πολύ παλαιότεροι. Είναι γεμάτοι μαγεία, γίγαντες και άλλα θαύματα. Αλλά οι ιστορίες αντιστοιχούν σε αληθινές τοποθεσίες και πολλές απ' αυτές έχουν ακόμα την ίδια ονομασία και τις βλέπουμε και σήμερα. Πολλά απ' τον 4ο κλάδο συνέβησαν γύρω απ' το Φεστίνιογκ. Όπως ανέφερα και προηγουμένως, ο 4ος κλάδος είναι αρκετά μεγάλος και πολύ περίπλοκος γι αυτό θα πρέπει να τον απλοποιήσω και να κάνω μια περιληψη σ' αυτό εδώ το απόσπασμα. Υπήρχε ένας άρχοντας του

Εϊφιονίδ και Αρντουτούι που τον έλεγαν Χιέι Χιάου Γκύφες. Τον Χιέι τον είχαν καταραστεί ώστε να μη μπορεί ποτέ να παντρευτεί καμμιά “γυναίκα σ' αυτή τη γη”. Για να του απομακρύνει αυτή την κατάρα ο βασιλιάς του Γκουϊνέδ Μαθ μαμπ Μαθόνουϊ (ο οποίος ήταν επίσης μάγος) δημιούργησε μια γυναίκα από λουλούδια που την έλεγαν Μπλοντέουσεδ. Ο Χιέι παντρεύτηκε την Μπλοντέουσεδ και ζήσαν ευτυχισμένοι για πολλά χρόνια στο παλάτι του που σύμφωνα με το Μαμπινόνγκιον λέγεται “Μουρ Καστέλ”. Κανείς δεν είναι σίγουρος πού είναι ή ήταν το Μουρ Καστέλ αλλά πολλοί πιστεύουν ότι είναι το παλιό Ρωμαϊκό οχυρό στο Τόμεν υ Μουρ. Αυτό είναι πολύ πιθανό δεδομένου ότι αυτές οι ιστορίες αφορούν την περίοδο αμέσως μετά τη ρωμαϊκή κατοχή και τότε το

Τόμην υ Μουρ ήταν “Βοηθητικό Οχυρό” δηλαδή ήταν επανδρωμένο με ντόπιους κυρίως παρά με Ρωμαίους ακόμα και κατά την περίοδο της κατοχής. Μια μέρα ο Χιέι έλειπε,είχε πάει να επισκεφθεί τον Μαθ και ο Άρχοντας του γειτονικού “Πένχυν”, ο Γκρόνου Μπεμπρ είχε βγει για κυνήγι στην περιοχή και κυνήγησε ένα ελάφι μέχρι επάνω, την κοιλάδα του ποταμού Κυνφάλ και το σκότωσε. Αλλά εν τω μεταξύ είχε νυχτώσει και ζήτησε να περάσει τη νύχτα στο παλάτι του Χιέι στο Μουρ Καστέλ. Ο Χιέι έλειπε οπότε μπορείτε να φανταστείτε τι συνέβη. Ο Γκρόνου ερωτεύτηκε την Μπλοντέουσεδ και έμεινε στο παλάτι πολλές μέρες. Οι δυο τους ήθελαν να είναι μαζί κι αποφάσισαν να απαλαχθούν απ' τον Χιέι. Όμως δεν ήταν τόσο απλό: ο Χιέι ήταν εν μέρει δημιούργημα μαγείας και ήταν πολύ δύσκολο να τον σκοτώσει κανείς . Δεν μπορούσε να σκοτωθεί “μέσα στο σπίτι” ή “έξω” ή “πάνω στο άλογο” ή “όρθιος”. Όμως η Μπλοντέουσεδ κατάφερε με κόλπο να αποσπάσει απ' τον Χιέι με ποιό τρόπο μπορούσε να σκοτωθεί. Θα σκοτωνόταν από δόρυ που “η κατασκευή του είχε διαρκέσει ένα χρόνο” αλλά ακόμα και τότε θα έπρεπε ο Χιέι να βρίσκεται κοντά σ' ένα ποτάμι και να στέκεται με το ένα πόδι μέσα σε μια γούρνα και το άλλο πόδι πάνω στη ράχη μιας κατσίκας!!Μόνο τότε θα μπορούσε ο Χιέι να σκοτωθεί απ' το δόρυ που “η κατασκευή του είχε διαρκέσει ένα χρόνο”. Η Μπλοντέουσεδ κατάφερε με κάποιο τρόπο να τα οργανώσει όλ' αυτά κι ενώ ο Χιέι βρισκόταν σ' αυτή τη θέση ο Γκρόνου τον χτύπησε με τη λόγχη. Η τοποθεσία όπου συνέβη αυτό αναφέρεται στο Μαμπινόγκιον ως Μπρυν Κεφεργκύ και η κατοικία υπάρχει ακόμα μέχρι σήμερα στην κοιλάδα Κάνβαλ. Εν τούτοις ο Χιέι δεν πέθανε, μεταμορφώθηκε σε αητό και

πέταξε μακριά αλλά η αιχμή του δόρατος έσπασε κι έμεινε μέσα του. Ο Γκρόνου πήγε να μείνει μαζί με την Μπλοντέουσεδ. Ένας συγγενής του Χιέι, ο Γκουϊδιον, πήγε να ψάξει το μεταμορφωμένο σε αητό Χιέι και μετά από μήνες τελικά τον βρήκε. Ο Χιέι είχε αγριέψει πολύ και ο Γκουϊδιον έπρεπε να απαγγείλει ποιήματα και τραγούδια για να καταφέρει να τον βγάλει απ' τα δέντρα. Μόλις λοιπόν τον έβγαλε, τον χτύπησε με το μαγικό του ραβδί και τον ξανάκανε άνθρωπο. Ο άνθρωπος Χιέι ήταν ετοιμοθάνατος εξ αιτίας της αιχμής του δόρατος που εξακολουθούσε να είναι μέσα του και χρειάστηκε φροντίδες για ένα χρόνο ώσπου να ξαναβρεί τη δύναμή του.Ο Μαθ μαμπ Μαθόνουι, ο βασιλιάς του Γκουινέδ, επέτρεψε στον Χιέι να πάρει την εκδίκησή του και του οργάνωσε στρατό με αρχηγό τον Γκουϊδιον. Αυτός ο στρατός παρατάχθηκε εναντίον του Γκρόνου στο Μουρ Καστέλ. Όταν η Μπλοντέουσεδ έμαθε ότι ο Γκουϊδιον την κηνυγούσε, δραπέτευσε με μια ομάδα από τις υπηρέτριές της (Μορούινιον στα Ουαλικά) και διασχίζοντας τον ποταμό Κάνβαλ κατευθύνονταν προς ένα “ορεινό οχυρό”. Οι υπηρέτριες ήταν τόσο φοβισμένες που κάθε λίγο κοιτούσαν προς τα πίσω το στρατό που τις καταδίωκε και έπεσαν όλες σε μια λίμνη και πνίγηκαν. Όλες εκτός απ' τη Μπλοντέουσεδ! Αυτή η λίμνη θεωρείται ότι είναι η λίμνη Χιν Μορούινιον κοντά στο ορεινό οχυρό που λέγεται Μπρυν υ Καστέλ και πιθανόν είναι το οχυρό προς το οποίο κατευθύνονταν. Ο Γκουϊδιον όπως θυμάστε ήταν μάγος και όταν έπιασε τη Μπλοντέουσεδ στη λίμνη Χιν Μορούινιον της είπε ότι θα την μεταμορφώσει σε πουλί, όπως είχε γίνει ο Χιέι με τη δική της βοήθεια. Αλλά δεν θα είχε δικαίωμα να εμφανίζεται με το

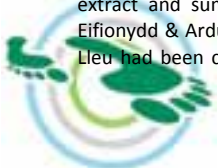
φως της ημέρας και όλα τ' άλλα πουλιά θα τη μισούσαν και θα της επετίθεντο. Και μ' αυτά τα λόγια τη μεταμόρφωσε σε κουκουβάγια. Ο Γκρόνου Μπεμπρ επέστρεψε στο παλάτι του στο Πένχυν. Έστειλε αγγελιοφόρο στον Χιέι για να του προτείνει να τον αποζημιώσει με χρήματα και γη αλλά ο Χιέι αρνήθηκε την αποζημίωση. Είπε ότι η μόνη αποζημίωση που μπορούσε να δεχτεί ήταν να σταθεί ο Γκρόνου στο ίδιο σημείο που είχε σταθεί ο ίδιος όταν ο Γκρόνου προσπάθησε να τον σκοτώσει και να δεχτεί να του ρίξει το δόρυ. Ο

Γκρόνου έπρεπε να δεχτεί αλλά πάλι προσπάθησε να ξεγελάσει τον Χιέι τοποθετώντας μια μεγάλη πέτρα ("Χιεχ" στα Ουαλικά) ανάμεσα σ' αυτόν και τον Χιέι. Όμως το κόλπο δεν έπιασε γιατί ο Χιέι κατάφερε να πετάξει το δόρυ μέσα απ' την πέτρα να χτυπήσει τον Γκρόνου και να τον σκοτώσει. Μέχρι σήμερα υπάρχει μια πέτρα με τρύπα στη μέση, κοντά στο Μπρυν Κέβεργκυντ, που λέγεται Χιεχ Γκρόνου και την ίδια ονομασία έχει και το αγρόκτημα εκεί κοντά.

"The fourth branch of the Mabinogion" The 'Mabinogion' are stories and legends of Wales. There are 4 'branches' to the Mabinogion, with the 4th branch being the longest and most complicated. These stories, despite first being written down around 700 years ago, are doubtless actually much older. They are full of magic, giants and other wonders! But the stories are based in real places, many of which still have the same names and can still be seen today. Much of the 4th Branch took place around Ffestiniog -As mentioned previously, the 4th branch is quite long, and very complicated! So I have to shorten and simplify it very much in this extract and summary. There was a Lord of Eifionydd & Arddwy called 'Lleu Llaw Gyffes' Lleu had been cursed so that he could never

marry a 'woman of this earth' To get over this curse, the King of Gwynedd Math mab Mathonwy (who was also a magician), created a woman out of flowers and called her 'Blodeuwedd'. Lleu married Blodeuwedd and they lived happily for a number of years at his court, which the Mabinogion call 'Mur Castell' No one is sure where Mur Castell is or was, but some believe it to be the old Roman fort at Tomen y Mur. This is very possible as these stories come from the time following the Roman occupation of Britain, and Tomen Y Mur was an 'Auxiliary Fort', meaning that it was manned mainly by locals, not Romans, even during the occupation. One day, while Lleu was away visiting Math, the Lord of neighbouring 'Penllyn' called Gronw Bebr was hunting, and he chased a stag up the valley of

the Cynfal River, where he caught and killed it. But by this time it was late and getting dark, so he asked if he could stay in Llew's court at Mur Castell. Llew was away, so you can guess what happened! Gronw and Blodeuwedd fell in love, and Gronw stayed for several nights. Gronw and Blodeuwedd decided that they wanted to be together and so had to get rid of Llew. However, it was not that simple, Llew had been partly created by magic, and was very difficult to kill. He couldn't be killed 'in a house' and he couldn't be killed 'outside in the open' or 'on a horse' or 'on his feet'! But Blodeuwedd managed to trick Llew into telling her how he could be killed. It could only be done by using a spear that was an 'year in the making'; and even then Llew had to be standing near a river, with one foot on a trough and the other foot on the back of a goat!! And only then could he be struck by the spear that was 'an year in the making'! Blodeuwedd somehow managed to arrange all of this; and while Llew was in this position Gronw struck Llew with the spear. The place where this happened is named in the Mabinogion as Bryn Ceferyg. This house is still there, in the Cynfal Valley, to this day. However Llew did not die, he turned into an eagle and flew away, but the point of the spear had broken off and remained inside him. Gronw moved in with Blodeuwedd. A relation of Llew called Gwydion went looking for the eagle that was Llew. After months of searching Gwydion eventually found him. The eagle was completely wild and Gwydion had to use poetry and song to charm him out of the trees. Once he had charmed the eagle and got close enough, Gwydion could strike the eagle with his magic stick and turn him back into a man. The man Llew was at death's door, as the spear point had been festering in his body, and it took a further year of care to get him back to strength. Math mab Mathonwy, the King of Gwynedd, allowed Llew to get his revenge by raising an army, which was led by Gwydion. This army set off to attack Gronw at Mur Castell. When Blodeuwedd heard that Gwydion was coming, she ran away with an entourage of her maidservants ('morwynion' in welsh) and they fled across the River Cynfal, in the direction of a 'fort in the

mountains' The maidservants were so frightened that they were all looking behind for the chasing army while they were running away, and they all fell into a lake and drowned. All but Blodeuwedd! This is thought to be the lake that is still called Llyn Morwynion, this is close to a hill fort called 'Bryn y Castell' which could be the fort in the mountains she was heading for. Gwydion if you remember, was a magician, and when they caught Blodeuwedd at Llyn Morwynion he told her that he would turn her into a bird - as she had caused to be done to Llew; but that she would never be allowed to show her face in daylight and that all the other birds would hate her and attack her. And with that he turned her into an Owl. Gronw Bebr ran away back to his court in Penllyn. He sent a messenger to Llew offering land and treasure as compensation, but Llew refused. Llew said that the only compensation he would accept was for Gronw to stand in the same place that he had stood when Gronw tried to kill him, and that he had to stand there and allow Llew to throw a spear at him. Gronw had to accept this, but he still tried to trick Llew by placing a large stone ('Llech' in welsh) between himself and Llew. The trick failed however, as Llew threw the spear right through the stone, striking Gronw and killing him. To this day there is a stone near Bryn Cyfergyd with a hole in it, and this stone is called Llech Gronw, as is the old farmhouse nearby.

<http://places2b.eu/228>

Bwlch y Gorddinan

url: <http://places2b.eu/175>

lat/lng: 53.015093, -3.941345

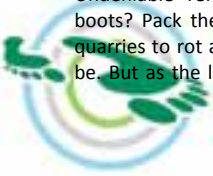
Βουλχ Υ Γκόρδιναν Μπότες: Ένα ποίημα του Γκουϊν Τόμας γραμμένο στα Ουαλικά. Μεταφράζεται εδώ: "Μετά τους πολέμους υπάρχουν πάντοτε αυτοί που δεν επέστρεψαν στο σπίτι τους: Είναι οι σφαγιασμένοι, Είναι οι νεκροί. Αλλά οι άνδρες που κάποτε ήταν ζωντανοί Έχουν μπότες. Τι να τα κάνουμε αυτά τα Αναντίρρητα απομεινάρια της ζωής τους- Τις μπότες τους; Να τα στοιβάξουμε Μέσα σε τρύπες σε λατομεία να σαπίσουν, Να εξαφανιστούν, να σταματήσουν να υπάρχουν. Αλλά όσο οι ζωές των νεκρών Εξακολουθούν να μένουν στην καρδιά

των αγαπημένων τους, εδώ, Αφού ο χρόνος αφάνισε το δέρμα, Οι νεκροί αντέχουν και συνεχίζουν πεισματικά να υπάρχουν Μέσα στα καρφιά, στα ασάλινα άκρα Και τις μεταλλικές σόλες των παπουτσιών τους". Στο Βουλχ Υρ Όερναντ βρίσκεται ένας σωρός από στρατιωτικές μπότες που μαζεύτηκαν εκεί μετά τον πόλεμο της Κριμαίας το 1856.

Boots : A poem by Gwyn Thomas written in welsh. Translated here. After wars there are,always, those Who did not come home From the killing: They are the slaughtered, They are the dead. But men who were, once, living Have boots; What to do with these Undeniable remains of their lives – Their boots? Pack them off in heaps Into holes in quarries to rot away, Disappear, and cease to be. But as the lives of the dead Still linger in

<http://places2b.eu/175>

the hearts Of those who loved them, So, here,
After time has consumed the leather The
dead endure persistently, doggedly In the
nails, the steel tips And heel-plates of their

shoes. At Bwlch y Gorddian there lies the
remains of a pile of army boots left there after
the Crimean War of 1856.

Llyn Geirionnydd

Ffestiniog, Wales, UK

url: <http://places2b.eu/214>

lat/lng: 53.015093, -3.941345

Χιν Γκεϊριονιδ Το Χιν Γκεϊριονιδ είναι μια
τοποθεσία από τις πιο ήμερες και
ειρηνικές του κόσμου! Βρίσκεται στους
λόφους πάνω απ' το Χιανρούστ και
Μπετούς υ Κόεντ στο Εθνικό Πάρκο της
Σνοουντόνια. Πάνω σ' ένα μικρό λόφο
με θέα τη λίμνη Γκεϊριονιδ υψώνεται το
Μνημείο του Τάλιεσιν, εις μνήμη του

Ουαλού Βάρδου του 6ου αι. Τάλιεσιν
(534-599 μ.Χ) ο οποίος υπήρξε ο πρώτος
ποιητής που έγραψε στα Ουαλικά και
του οποίου το έργο έχει διασωθεί
αναφέρονται δε σ' αυτό ως Τάλιεσιν
Μπεν Μπέιρντ (Τάλιεσιν, ο Αρχηγός των
Βάρδων).

Llyn Geirionnydd is one of the most peaceful
and tranquil places on earth! It is set in the
hills above Llanrwst and Betws y Coed in the
Snowdonia National Park. On a small hill
overlooking Lake Geirionnydd stands the
Taliesin Monument, which commemorates
the sixth century Welsh bard, Taliesin (c. 534 -
c. 599), the earliest poet of the Welsh
language whose work has survived and often
referred to as Taliesin Ben Beirdd (Taliesin,
Chief of Bards).

<http://places2b.eu/214>

Μερικές χρήσιμες συμβουλές

Κατά τη διάρκεια των επισκέψεών σας,

παρακαλούμε θυμηθείτε... οι πράξεις μας επηρεάζουν τη ζωή και την ασφάλεια των άλλων ανθρώπων καθώς επίσης και των ζώων.

Δείξτε σεβασμό στην πολιτισμική κληρονομιά και τη θρησκεία του τόπου που επισκέπτεστε ούτως ώστε να παραμείνει η περιοχή ένα ευχάριστο περιβάλλον για όλους.

Προστατέψτε τη γλωρίδα και την πανίδα. Το οικοσύστημα είναι πολύ ευαίσθητο...

Προστατέψτε το περιβάλλον από οποιαδήποτε ρύπανση.

places2b

Grundtvig II Learning Partnership
2010-2012

Επιμέλεια Ελληνικής Έκδοσης:
Ρίγγας Δημήτρης & Βασιλειάδου Δέσποινα
Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Κέρκυρας

Η εκπαιδευτική σύμπραξη places2b χρηματοδοτήθηκε με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η παρούσα δημοσίευση δεσμεύει μόνο τον συντάκτη της και η Επιτροπή δεν ευθύνεται για τυχόν χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.